

PÍSECKÝ SVĚT

15 / 2023

10. srpna

Každé dva týdny 6 000 výtisků v Písku, Protivíně, Čimelicích a širém okolí

ZDARMA

POZVÁNKY: Den Země 2024 v Písku se právě začíná rodit. Přidáte se?

FOTBAL: „Byl to ode mne krok do neznáma,“ říká Lubomír Král, autor knihy Fotbalové osudy

PUBLICISTIKA: Athelas: Běhají andělé?

ROZHOVOR: Zbyněk Konvička s královnou české detektivky Michaelou Klevisovou

Prácheňské muzeum zve:
Otakar Kavalír – Akvarely z Písku a okolí

PÍSECKÝ SVĚT = účinná barevná inzerce v regionu PÍSKU, PROTIVÍNA A ČIMELIC. VYNIKNETE mezi čtivými články a podpořte občanskou společnost! Tel. 607 777 993 (SMS – ozveme se obratem), inzerce@piseckysvet.cz

Přátelé, Písečáci i mimopísečtí čtenáři – MÁME NA VÁS PROSBU:

POMOZTE nám udržet tyto necenturované svobodné noviny a web www.piseckysvet.cz/

Nejsme příjemci dotací a nejsme propojeni s žádnými politickými či podnikatelskými zájmy.

Jsme tu pro občany, přispíváme k transparentnosti radnice, podporujeme neziskovky, školy, kulturní a charitativní projekty i ekologickou osvětu, nabízíme prostor otevřený Vaším názorům.

DAR PÍSECKÉMU SVĚTU – jednorázový či jako měsíční příkaz – můžete zaslat na účet č. 78 31 003 001 / 5500

(Veřejná sbírka schválena 5. 12. 2013 KÚ v Č. B., každý dárci může od redakce získat potvrzení o daru pro neziskovou organizaci pro daňové příznání.)

VELMI DĚKUJEME všem, kteří nás podpořili, nebo dokonce podporují pravidelně.

PÍŠTE NÁM své názory!

RÁDI přijímáme dopisy, náměty, polemiky i kritické názory.

Příspěvky posílejte nejlépe e-mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo se domluvte na předání písemné verze na tel. 607 777 993.

PÍSECKÝ SVĚT vychází v nákladu 6000 kusů a je distribuován ZDARMA.

DALŠÍ ČÍSLO vyjde ve čtvrtek 24. SRPNA. Uzávěrka inzerce vždy v pondělí před vydáním.

Časopis si můžete pravidelně vyzvednout na 110 místech – seznam těch hlavních:

- Městská knihovna Písek, Alšovo nám.
- Infocentrum ve Sladovně, Velké nám. 113/1
- Kulturní dům Písek, nábř. 1. máje 1605
- TRAFIKY a cukrárny v centru města
- Divadlo Pod čarou, Tyršova ul. 431/28
- Plavecký bazén, Ostrovní 2257/1
- Sportovní hala, Tylova ulice
- Natural, Budovcova 105/4/1
- Knihkupectví Elim, Velké nám. a Janáčkova ul.
- Knihkupectví Fibichová u Putimské brány
- Farmářský obchod Moje Lhota
- Farmářský obchod Johanka
- Ráj sýrů Drlíčov, Pekařství U Slona
- Pekařna Pekar, Pekařna Bernartice – Racek
- Samoobsluha COOP, POGRR, PRAMEN, SPAR
- Tenisová hala – Výstaviště
- Lezetop v Jitexu
- ČÍŽOVÁ – samoobsluha a Hostinec U Štálíchů,
- ZLIVICE – pekárna; ZÁHOŘÍ – samoobsluha
- ČIMELICE – prodejna Jednota (Coop)
- MIROTICE – potraviny vedle lékárny
- PROTIVÍN – supermarket Pramen, FLOP
- Městské kulturní středisko Protivín
- PUTIM – obecní úřad, vlakové nádraží ČD

PÍSECKÝ SVĚT

Číslo 15/2023, redakční uzávěrka: 9. 8. 2023

Evidenční číslo MK ČR E: 211 63

ISSN 2464-7519

Vydává Občanské sdružení Písecký svět, z.s.,
IČ: 22827765, zapsaný spolek na podporu občanské společnosti, registr. MV 20. 11. 2009.

Web: www.piseckysvet.cz

e-mail redakce@piseckysvet.cz. Bankovní účet pro dary: 78 31 003 001/5500 (Raiffeisenbank)

REDAKCE: Mgr. Zdenka Jelenová (tištěné noviny),

e-mail: jelenova@piseckysvet.cz

Ing. arch. Martin Zborník (webové stránky),

e-mail: zbornik@piseckysvet.cz

Telefon do redakce a inzerce: 607 777 993

Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevyjadřují (není-li výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, z.s., ani názor redakční rady. Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři.

Přetiskování obsahu POVOLENO, ALE POUZE S UVEDENÍM ZDROJE.

Tisk: MAFRAPRINT, Turyna Petr, 734 517 178.

© OS Písecký svět, z.s., 2023

HASIČI S DĚTMI: Tradiční aktivitou JSDH města Písek je práce s mládeží. Prevence je nedílnou součástí hasičských činností. V době prázdnin tak každý týden bereme naši techniku a vybavení k dětem na příměstských táborech či soustředěních. Naši hasiči s dětmi besedují, radí jak si počínat u mimořádných situací, nechají je vyzkoušet práci s vodním proudem a učí základy poskytování první pomoci. Kromě prevence vyjela jednotka od začátku prázdnin k 15 požárům a několika technických zásahům. V červenci navíc jednotka posílila Městské služby při zalévání veřejné zeleně.

LUKÁŠ NEBES, velitel

ROZHOVOR S MIROSLAVEM BÁRTOU, který pořídilo a na svém webu zveřejnilo Město Písek, byl inspirován výstavou Energie & Civilizace, jejímž je spoluautorem. Výstava v červenci skončila, ale rozhovor doporučujeme zhlédnout. Profesor Bárta je významný egyptolog, archeolog a spisovatel. Jeho poslední kniha Sedm zákonů byla oceněna jako Český bestseller 2021 v kategorii Odborná a populárně naučná literatura. -RED-

GEOLOGICKÝ PRŮZKUM je důvodem toho, že bude od 14. do 17. 8. uzavřena parkovací plocha v Komenského ulici (parkoviště u pošty). Omlouváme se fidičům za komplikace a děkujeme za pochopení.

Městské služby Písek

Nesmrtelnost a pomíjivost....

Milí letně naladěni čtenáři a čtenářky, tak nám ten červenec uletěl, ani jsem mu pořádně nestačila zamávat :-). Teď zrovna venku svítí krásně sluníčko, ale ráno teploměr ukazoval 12 stupňů a během dne se několikrát prohnila krajina téměř smrtí s prudkým deštěm... Televizní zpravodajství už raději nezapínám, protože jednotlivé stanice se předhánějí, která pojme denní události ve světě děsivějším a více strachu nahánějším způsobem... A přitom je v lese za městem taková pohoda. Dokonce i když prší.

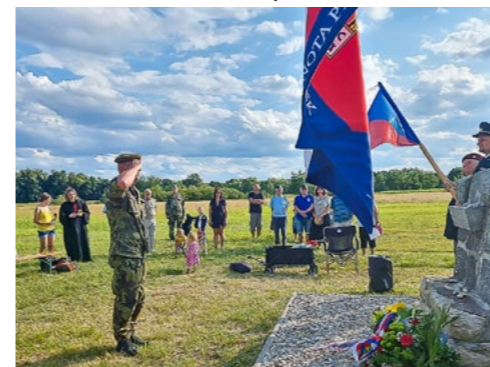
Vím, píšu banality. Ale často především z nich se skládají naše dny – a plynou, někdy závrtným, jindy neskutečně pomalým tempem, tam někde k obzoru. Dva výjimeční muži spojení celoživotně s Pískem nás v posledních dnech opustili – dlouholetý ředitel píseckého domu dětí Bója Richter, pamatuji si ho snad vždy s úsměvem ve tváři... A politický matador, bývalý místostarosta našeho města, zastupitel a projektant Tom Franců. Patřili neodmyslitelně k městu nad Otavou a tím, co pro něj za svůj život udělali, se zapsali do jeho novodobých dějin. Písku tak budou chybět další významné osobnosti – ale ještě víc jejich nejbližším...

Nedlouho předtím jsme se dozvěděli o smrti Milana Kundery a Český rozhlas na jeho počest zpřístupnil audioknihu jeho slavného románu Nesmrtelnost. Kdysi jsem ji četla a vůbec nechápala. Teď ji poslouchám s ohromením a vzpomínám přitom na mnohé duše, které jsem znávala a které už na tomto světě nepotkám. Vážme si těch setkání, která se ještě uskutečňovat mohou. A vzpomínejme na všechny ty, kteří se „nesmrtelně“ vepsali do našich vlastních osudů, anebo kteří přispěli vskutku nesmrtelným podílem k naší společné současnosti. Nesmrtelní nejsme, to si každý z nás jednoho dne uvědomil nebo uvědomí – ale každým dnem, každým okamžikem můžeme pracovat na tom, aby se nám tu společně aspoň trochu dobře žilo a dýchalo. Když se tak podíváte na ty hrůzy ve světě – ono to vůbec není málo... :-).

ZDENKA JELENOVÁ

Pietní vzpomínka u Pomníku letců

V sobotu 22. července 2023 se uskutečnila již tradičně Pietní vzpomínka na vojenské piloty u Pomníku letcům v Nových Kestřanech.

Pomník vybudovala ve 30. letech Masarykova letecká liga k připomenutí letecké katastrofy 19. července 1928 při nočním orientačním letu po trase Praha-Kbely, Pardubice, Hradec Králové, Chrudim a zpět. Posádka praporčík Viktor Hrivík – poručík Josef Zetek ztratila orientaci a po vyčerpání paliva došlo ke sklouznutí letadla do křídle a nárazu na zem poblíž osady Nové Kestřany. Oba členové posádky zahynuli. Osudného dne letěli dvoumístným dvouplošníkem AERO A-15. Stroj upravené konstrukce je umístěn v Leteckém muzeu Kbely.

Před pěti lety byl pomník poblíž Nových Kestřan společně opraven a znovu odhalen k 90. výročí katastrofy a 100. výročí vzniku ČSR. Letošního setkání se zúčastnili letci z Aeroklubu Prachatice,

Letiště Strunkovice, Leteckého klubu generála Janouška, výsadkáři ze Strakonice s čestným členem Miroslavem Kočím. Společně s legionáři z Písku a z Českých Budějovic položili květiny k pomníku senátor Tomáš Fiala, poslankyně Pavla Pivoňka Vaňková, ředitel KVV České Budějovice pluk. Jiří Tršo, starostové obcí Štěkeň, Čejjetice a Dobev.

Husitský duchovní Samuel Vašin zdůraznil duchovní rozměr obětí služících v bezpečnostních službách. Podle předsedkyně Jednoty ČsOL Písek Evy Veselé bychom i dnes měli respektovat zásady obecní bezpečnosti a především prevence. Československá obec legionářská navazuje nejen na tradice a historii naší armády, ale je i jistým základem našim veteránům, kteří ve službě vlasti odevzdávali a odevzdávají to nejcennější.

JAROSLAV POSPÍŠIL, 1. Etalon z.s.

PÍSECKÝ SVĚT

ANEBO SI U NÁS OBJEDNEJTE INZERCÍ!
Od loňska jsme nezdražili
A LIDI SI TO OPRAVDU PŘEČTOU :-)

• Ceny jsou konečné, v Kč, nejsme plátcí DPH.
• CENY JSOU KONEČNÉ, v Kč, nejsme plátcí DPH.

TIŠTĚNÁ INZERCE:

základní ceny + rozměry

(vždy šířka x výška v centimetrech; základní sazba je třísloupcová, šířka sloupce 6,5 cm)

- 200-300,- řádkový inzerát v rámečku
- 650,- 1/16 strany = 6,5 x 4,7 cm („vizitka“)
- 1200,- 1/8 strany = 6,5 x 10 cm nebo 10 x 6,5 cm nebo 13,5 x 4,2 cm
- 2050,- čtvrtstrana na šířku nebo na výšku = 13,5 x 9,7 cm nebo 10 x 13 cm
- 2700,- třetina = 6,5 x 26,5 cm (celý 1 sloupec) nebo 20,4 x 8,5 cm (celý podval)
- 3800,- půlstrana na šířku n. na výšku = 20,4 x 13 cm, 10 x 26,5 cm nebo 13,5 x 20 cm
- 6900,- celá strana = 20,4 x 26,5 cm

Dle dohody: jiné rozměry inzerátů, PR články a rozhovory.

Grafické zpracování inzerce (návrh + dvojnásobná korektura): dle náročnosti 300 – 1500,- Kč.

SLEVY: opakování 3 x = sleva 10 %; pro dlouhodobé inzerenty individuální slevy.

• Neziskovým organizacím, školám atd. poskytujeme 50 % slevu, příp. slevu podle smlouvy

PŘÍPLATKY: titulní strana: +200 %; zadní strana: +100 %; str. 2: +50 %; str. 4 a 5: +25 %

INZERCE NA WEBU:

• v rámci celoroční spolupráce propagace na www.piseckysvet.cz ZDARMA dle dohody.

• BANNER s prolinkem: 1.100,- / měsíc

• KOMERČNÍ ČLÁNEK: 550,- / jednorázové publikování + sdílení na FB

KONTAKT:

inzerce@piseckysvet.cz,
tel. 607 777 993

(i SMS, ozveme se Vám obratem)

PÍSECKÝ SVĚT
svobodný prostor pro vaše názory
WWW.PISECKYSVET.CZ

Den Země 2024 v Písku se právě začíná rodit. Přidáte se?

Zajímá vás, jak se v Písku vyvedl první ročník této tradiční celosvětové akce organizovaný naším spolkem? Přečtete si níže text Ondry Šebestíka, který shrnuje, co se všechno podařilo. Chcete se přidat k přípravě dalšího ročníku? Příštím tématem bude Voda. Zveme srdečně každého, kdo má zájem a chce přispět svými nápady, energií či časem, aby přišel v pondělí 28. srpna od 18 hodin na zahrádku Divadla pod Čarou.

Aktivní Písek, z.s.

Den Země se slaví po celém světě od roku 1970. Industrializované společnosti se rozrostly do rozměrů, kdy se přírodní systémy poprvé v historii dostaly do reálného ohrožení. Pamětníci si vzpomenu na masivní kolaps lesních porostů v Krušných horách vinou kyselých dešťů a exhalací neoxidovaných uhelných elektráren v 70. a 80. letech...

Ve stejné době se začíná ve výzkumných centrech amerických ropných korporací poprvé mluvit o globálním oteplování vinou spalování fosilních paliv, aby se téma koncem 80. let z obav před krácením zisků zametlo pod koberec. Výsledky dezinformačních kampaní petrochemické lobby pocítujeme nyní na vlastní kůži s tím, jak globální průměrná teplota rok od roku stoupá.

Spolek Aktivní Písek se rozhodl vzít mezinárodní den jako příležitost a uspořádal festival vzdělávání o přírodě a ochraně životního prostředí Den Země v Písku, protože práce v lokálních měřících nebyla nikdy důležitější.

Diskusním srdcem Dne Země se stala městská knihovna, kde se kromě lokálních aktérů v oblasti životního prostředí a energetiky, jako Odpady Písek s.r.o nebo Teplárna Písek a.s., během víkendu vystřídal několik velmi zajímavých hostů. Patřil

mezi ně profesor Tomáš Cajthaml z Ústavu pro ŽP Přírodovědecké fakulty UK, který mluvil o Velké pacifické odpadkové skvrně, přibývání plastového odpadu a množství mikroplastů v životním prostředí. Na návštěvnost nejúspěšnější prezentaci včetně poetického filmu přivezl do Písku z nedalekých Kašperských Hor Lukáš Linhart z týmu Life for Mires, který na území Národního parku Šumava obnovuje mokřady, ruší staré meliorace, chrání prameniště a vrací vodu do krajiny.

Nejzajímavějšími hosty sobotního programu byl opylač a výrobce octů a miso pasty Václav Smolík a oděvní návrhářka a iniciátorka návratu české vlny do oděvního průmyslu Linda Havlíková. Václav je charismatický řečník, který propaguje nový pohled na chov včel. Podle Václava jsou běžní včelaři spíš výrobci medu, zatímco on chová včely hlavně proto, že jsou nezastupitelnými opylovači, a snaží se vynalézat vlastní cestu k přírodě blízkému chovu včel. Linda Havlíková kromě budování vlastní oděvní značky žije skoro soběstačně v brdském podhůří, kde má spolu se svým tatínkem malé hospodářství jako ze starého světa.

Mezi další živé události na Dni Země v Písku patřila Pecha Kucha – oblíbený formát krátkých

prezentací, během kterých se lidé nejen z Písecka a Strakonicka vzájemně inspirovali ve svých udržitelných aktivitách. Viděli jsme svěpomocnou stavbu slaměného domu, prezentaci lesní školky nebo veganský catering ze Strakonice.

Během pátečního odpoledne navštívili žáci osmi tříd 2. stupně základních škol program Půda nás baví. Načerpali spoustu zajímavých informací o mokřadech, půdních mikroorganizmech a oblíbených nejdolnějších tvorech na planetě, želvuškách. Podívali se také do virtuální učebny při prezentaci českobudějovické firmy Virtual Lab. Na Alšově náměstí zaparkovala mobilní laboratoř Biologického centra AV ČR, stánek NP Šumava s projektem Život pro mokřady, stánek spolku Aktivní Písek nebo DDM Písek, u kterého děti i dospělí tvořili hmyzí domečky. Heydukova ulice v sobotu ožila pestrým jarmarkem v gesci spolkového bezobalového obchodu BEZ.

Dělo se toho ale mnohem víc. Aktivní Písek, spolek Voda a zeleň v Písku, Smart Písek, bezobalový obchod BEZ a další, kdo se do organizace zapojili, vytvořili nepřehlédnutelnou stopu v píseckém kulturním kalendáři a už teď se pracuje na dalším ročníku, který bude zas o něco lepší. Den Země asi primárně přitáhne lidi, pro které příroda není jen estetický zážitek při procházce po sobotním obědě, ale jsou vnímaví vůči svému okolí a chápou svět v souvislostech. Na druhou stranu, účelem Dne Země není jen informovat a vzdělávat. Jde o setkání lidí a komunit, které na Písecku žijí, tvoří a kteří se chtějí navzájem podpořit v úsilí jít správným směrem. Je to i oslava života, ke které patří zábava, dobré jídlo a společenské zážitky. Věřím, že se v tomhle duchu bude Den Země v Písku rozvíjet dál. Pokud k tomu chcete přispět, přijďte 28. srpna do Podčáry.

ONDŘEJ ŠEBESTÍK, redaktor radia Wave

Letní barvy v knihovně: „Upcyclace v textilním umění“

Ve druhém patře knihovny v Písku je instalována do 27. srpna pozoruhodná výstava textilních prací Mirky Krausové, Evy Bovoli a Věry Englichové, nazvaná „Upcyclace v textilním umění“.

Autorky s profesionálním citem pro barvu, kompozici a respekt k textilnímu materiálu, představují klasické patchworkové závěsy doplňované i ruční

výšivkou, šité objekty i originální barevná paná a lehounké ručně barvené šály s aplikacemi.

Mirka Krausová, absolventka Vysoké školy uměleckoprůmyslové je zastoupena zářivě barevnými textilními paná a závěsy (je ale i autorkou velmi originálních šperků), Věra Englichová, emeritní ředitelka milevského muzea a řadu let přednášející dějiny umění na Střední uměleckoprůmyslové škole v Písku, představuje netradiční techniku ecoprint (aplikaci zvláštním postupem rostlinných motivů na vzdušné tkaniny), kyanotypii (předchůdce fotografie), neobyčejné výtvarné ztvárnění přírodních artefaktů, a písecká rodačka Eva Bovoli, čerpající již mnoho

let inspiraci v Itálii kde žije, v zemi světového designu a kolébky umění. Představuje šité dekorativní objekty a závěsy, vzdušné ručně barvené šály s neobvyklými aplikacemi a doplňuje svými originálními díly celkový výrazně pestrý, ale pozoruhodně souznějící cyklus textilních prací tří vystavujících autorek. Radost z jejich tvorby je víc než vypovídající.

Výstava nabízí svým návštěvníkům barvy léta, které opravdu stojí za zhlédnutí.

IRENA MAŠÍKOVÁ KONŠTANTOVÁ
Foto Štěpánka Činátlová

Zprávičky z Písku a okolí

V Semicích se bude dělat nová dešťová kanalizace

V ulici Jana Cimbury v Semicích se bude dělat nová dešťová kanalizace, která nahradí stávající dešťovou stoku, jejíž kapacita není dostatečná. Práce budou probíhat od domu čp. 7 k Mehelnickému potoku, do něž bude kanalizace napojena. Nová 66,5 metru dlouhá dešťová stoka bude ze železobetonového potrubí. Práce by měly být zahájeny v srpnu a potrvají tři měsíce. Vybudování nové stoky vyjde na 1,6 milionu korun bez DPH. -MÚ-

Už jste si také půjčili sdílené kolo?

Sdílená kola mají v Písku 3044 uživatelů. Ti od března do konce června uskutečnili 20.931 výpůjček, v meziročním srovnání to je o 56 procent více. Lidé kola využívali zejména na krátké trasy, většina výpůjček byla do 15 minut, průměrná ces-

ta měla 1,44 km. Za sledované období ujeli na stovce kol, která jsou v ulicích města k dispozici, celkem 30.162 km. Vyplyvá to ze statistiky společnosti nextbike Czech republic, která službu sdílených kol pro město zajišťuje. V březnu uživatelé uskutečnili přes 4000 výpůjček, v červnu to bylo už přes 6600. Nejčastěji lidé na sdílených kolech jezdili na trase mezi Čechovou ulicí a hlavním nádražím, dále mezi stanicemi Dobešice ubytovna a Průmyslová, Zátavské nábřeží (stojany) a Kamenný most. -MÚ-

SENZACE: cetie jižní na Řežabinci!

V úterý 1. srpna ornitologové zakončili 47. ročník kroužkování na Řežabinci. Vedoucí výzkumu Jiří Šebestian letos za jednoznačně největší senzaci považuje odchyt cetie jižní – historicky se totiž jedná teprve o její třetí zástih v České republice. Dokonce i sami odborníci měli problém opeření určit. Zbarvení tohoto ptáčka není totiž nikterak zajímavé, veřejnost spíše oceňuje ledňáčky, kterých letos uvidlo v sítích okolo deseti. Chytil se i sameček žlvy hajní, což se stává přibližně jednou

za deset let. Odchyt trochu komplikovalo deštivé počasí, skoro žádný den nechytali výzkumníci ve všechny stanovené časy. Bouřka dokonce povalila olši u rybníka, našťastí však mimo tábor. Za deset dní trvání výzkumu zavítalo na kroužkování téměř dva tisíce zájemců.

KLÁRA KOUBOVÁ, muzejní pedagog

INZERCE

MĚSTSKÉ 16. SLAVNOSTI PROTIVÍNSKÉ

sobota
26. srpna 2023
Masarykovo náměstí
Protivín

ANETA LANGEROVÁ - CIMBÁLOVÁ MUZIKA GROMBA
MŇÁGA A ŽDORP - TOMÁŠ KLUS - READY KIRKEN
OHŇOVÁ SHOW - VYPSANÁ FIXA - DIVADLO ELF
VODŇANSKÁ KAPELA - OHŇOVÁ SHOW

Prodej medu:

Včelaři Šindelářovi
Stráž 14, 398 04 Mirovice
tel. 774 019 655

Cena medu:
Med květový: 160,-
Med květový pastový: 180,-

Program Letní akustické terasy Podčáry finišuje

Program Letní akustické terasy Divadla Podčáry se blíží k cílové rovině. Ještě dorazí Vojtaano, Miroslav Paleček, Václav Kopta s Cibou Ješinou a Steve Slarke Trio (USA, D).

Pod pseudonymem Vojtaano se skrývá herec, komik a také hudebník Vojtěch Závěský, který ve své tvorbě sází hlavně na ostrý jazyk bez zábrán a na svůj osobitý humor. V pátek 11. srpna.

V pátek 18. srpna bude podium Podčáry patřit známému písničkáři Miroslavu Palečkovi a jeho hudebnímu projektu „Písňe domova – Pocta Jaroslavu Seifertovi“ s podtitulem „Pozoruhodná symbióza: nádherné verše jako něžné písňe“.

Miroslav Paleček využil lockdown a zákaz zpěvu tím nejlepším způsobem a dokončil práci na CD Písňe domova – Pocta Jaroslavu Seifertovi, které vyšlo u vydavatelství Supraphon. Ve stejnojmenném pořadu písničkář představí nejen zhudebněné básně našeho jediného nositele Nobelovy ceny za literaturu, ale zazní i Palečkojanikoviny, Ježkárny a dostane se i na novinky s ukulele.

V úterý 29. srpna se představí bluesové duo Václav Kopta & Ciba Ješina. Vrcholem programu Letní akustické terasy a zároveň poslední venkovní akcí bude vystoupení excelentního baskytaristy Steve Clarka ve čtvrtek 7. září. O tom ale více až v příštím čísle.

IVETA HODOUŠOVÁ

Výjimečná kronikářská práce z Chlaponic na Písecku

Těsně před prázdninami se v bývalé hasičárně v Chlaponicích konalo pro občany Mladotic a Chlaponic SETKÁNÍ NAD STARÝMI FOTOGRAFIEMI II. Hlavní částí programu však bylo představení rodinné kroniky s názvem „Organisace statku č. 9 v Chlaponicích“ z roku 1904.

Jedná se o absolventkou práci studenta 3. ročníku hospodářské školy v Roudnici nad Labem Adolfa Jány, který byl předkem současné majitelky statku. Úkolem této práce bylo prokázat odbornou způsobilost budoucího

hospodáře k vedení velkého hospodářství, kterým uvedený statek ve své době byl.

Adolf Jána pojal svou práci v porovnání s podobnými pracemi velmi podrobně (práce má téměř 400 stran.) a zasvěceně. Současný čtenář se doví o historii Písku, blízkého okolí a samotné obce, ale i nelehkém životě zdejších lidí, kteří se starali o obživu svou i nejbližšího okolí. Přibližuje jejich starosti způsobené nepřízní počasí, nemocemi, soudními spory či vojsky, která museli zásobovat. A hlavně svědčí o náročném hospodaření na polích i ve chlévech.

Poté, co majitelka seznámila vedení Prácheňského muzea v Písku s touto kronikou, muzeum zajistilo její digitalizaci ve Státním oblastním archivu v Třeboni a díky tomu je v současnosti tato kronika zpřístupněna široké veřejnosti na adrese <https://digi.ceskearchivy.cz/399420/1>.

Zároveň byla tato práce zařazena do nové edice muzea, zaměřené na mimořádně zdařilé kroniky

Adolf Jána

rodinné či obecní, jejichž vydávání je plánováno na příští rok. Je tedy naděje, že tato výjimečná práce bude i v tištěné podobě k dispozici všem nadšeným zájemcům o tento specifický typ literatury. Majitelkou kroniky je paní Jitka Bláhová.

Marta HRONÍKOVÁ a Ivana VAZAČOVÁ

také na východ a na jih přes Kyjevskou Rus do Persie a Arábie. Pluli i do Středozevního moře. Měli své vlastní náboženství, později se stali křesťany.

Jako každý rok se pár odvážlivců pokusilo o získání prestižních 3 kapek rosy (světlušky), 3 bílých tesáků (vlčata) a 3 orlích per (skauti a skautky). Adepti se zde snaží překonat sami sebe mlčením, půstem a pobytem o samotě, u skautů a skautek i přespáním o samotě v lese. Dvěma světluškám se podařilo 3 kapky rosy získat, u ostatních se to letos nikomu nepovedlo. 8. července proběhl slibový oheň vlčat a světlušek, 14. července skautů a skautek (ten již jen symbolický – byl zákaz rozdělávání ohně) s vyhlášením výsledků celoročního i táborového bodování a udělením odměn ve slavnostní části ohně. V druhé části pak členové s tvůrčím talentem a odvahou ukázat se před ostatními předvedli různé scénky či písně.

Jsme středisko hlásící se ke křesťanské interpretaci základních principů světového skautingu (odpovědnost nebo povinnost k Bohu, bližním a sám k sobě). Obě neděle na táboře jsme tedy oslavili i bohoslužbou.

Tábor jsme ukončili jako každý rok po posledním spuštění vlajky zpěvem Valčíku na rozloučnou (Jak zapomenout na ten čas) – v kruhu, se spojenými dlaněmi. Velký dík patří všem majitelům a uživatelům pozemků a lesů, kde jsme tábor mohli mít, za jejich milou vstřícnost a pochopení.

Po prázdninách se znovu sejdem u kluboven na Velkém náměstí (v rohu na začátku Šrámkovy ulice) v pondělí 11. září v 16:30 hod., v obvyklém čase našich celoročních každotýdenních schůzek. Dokud to jde, býváme venku, jinak v klubovnách nebo v tělocvičně. Výpravy míváme poslední víkend v měsíci, v sobotu, někdy i na celý víkend.

VÁCLAV BOČEK

Léto 2023 skautského střediska Gáhál Písek

Zajímavými činnostmi s mnoha tématy byly naplněné červnové a červencové dny píseckých skautů ze střediska Gáhál. Cvičili draky, mapovali Island, získávali orlí pera, bílé tesáky a kapky rosy... A to ještě prázdniny nekončí!

Na konci června (17. 6.) vypluli skauti a skautky na lodičkách po Otavě. O stejném víkendu se světlušky vydaly na hrada Helfenburg, s přespáním ve vsi pod hradem, vlčata se zúčastnila leteckého dne na letišti v Soběslavi.

Od 1. do 15. července 2023 proběhl letní tábor střediska, jako tradičně U hromové jedle poblíž obce Kluky. Tábor pomohli stavět i bývalí členové oddílů nebo ti ze současných členů, kteří se z různých důvodů tábora nemohli účastnit. Střediskový tábor každoročně tvoří členové 2. dívčího oddílu Ještěrky, 12. chlapeckého oddílu Bobří a oddílu oldskautů. Středisko má ještě další, 10.

oddíl Klubičko ve Skalách, který mívá tábor na začátku srpna samostatně.

Tématem střediskového tábora byli Vikingové, pro vlčata a světlušky pod názvem táborové hry „Jak vycvičit draka“. Vikingové byli severští mořeplavci z jižní Skandinávie (dnešní Dánsko, Norsko a Švédsko), kteří od konce 8. do konce 11. století podnikali dobovačné výpravy, ale také obchodovali a usadili se v mnoha částech tehdejší Evropy (Británie, Francie, Pobaltí). Představovali hrozivě nebezpečí. Na svých lodích (langskip = dlouhá loď) mapovali oblasti západně od Anglie na Island, do Grónska a do Vinlandu (východ Ameriky), ale

Srpnová kavalířská idyla v Prácheňském muzeu

V srpnu muzeum představuje písecké veřejnosti díla zapomenutého píseckého malíře z přelomu 19. a 20. století. Toto období zachycují všeobecně oblíbené akvarely Tomáše Štětky, jeho zobrazení idylických píseckých ulic a zákoutí mnohokrát vyšla v podobě kalendářů, plakátů či v publikacích. Naproti tomu dílo Otakara Kavalíra s náměty Písku, Zvíkova či okolních obcí nikdo nezná, ostatně velkou část jeho prací získalo muzeum teprve v nedávné době.

Výstava Otakar Kavalír – Akvarely z Písku a okolí byla otevřena v Chodbě knihovny již 3. srpna. Jedná se o jemné, drobné akvarely zachycující zdejší krajinu, vesnice i samotné město Písek na přelomu 19. a 20. století. Podnět k uspořádání přehlídky děl Otakara Kavalíra dal nedávný nákup souboru jeho prací do muzejních sbírek, který proběhl ve spolupráci s jedním zdejším soukromým sběratelem. „Obrázky menších rozměrů na listech ze skicáku naznačují, že vznikaly přímo v plenéru. Malby jsou vytvořeny s velkým citem pro techniku akvarelu, zachovávají si zdání svěží rychlé skici vytvořené pomocí vrstvení barevných skvrn,“ popisuje díla Martina Měříčková, kurátorka výtvarných sbírek muzea.

Otakar Kavalír (*1868 Příbram - †1939 Písek) byl píseckým lékařem a v oboru výtvarného umění samoukem. V článku otištěném v časopise Otavan při příležitosti jeho šedesátých narozenin se dočteme: „Má dobrou pověst jako výtečný chirurg a internista. Za války jako vojenský lékař v nebezpečných poměrech dovedl pomáhat českým lidem. Odbornými články přispíval do různých listů a psal i do místních časopisů.“ Zapojoval se též do politického dění v Písku a byl členem Sokola. Jakožto předseda tamního vzdělávacího odboru organizoval večerní přednášky, mimo jiné i na témata „krásných umění“. Jeho osobní umělecké tvorbě se v soudobém tisku do-

stávalo pouze zběžné pozornosti, nicméně již za svého života své malířské práce vystavoval. Expozice Otakar Kavalír – Akvarely z Písku a okolí tak představuje současnému divákovi malíře kdysi pevně ukotveného v píseckém kulturním a politickém dění, a to přesně po 155 letech od jeho narození. Kavalírovy akvarely budou v Chodbě knihovny k vidění do 17. září.

A pokud pozvání na muzejní akce čtete hned v den vydání časopisu, možná ještě stihnete dorazit na komentovanou prohlídku výstavy **Žďákovský most – ocelový most století, kterou 10. srpna v 17 hodin povede Jan Kouba**. Jestli nestiháte, dalším možným termínem je pak **sobota 2. září**, kdy o mostě pohovoří autor výstavy a doprovodného katalogu Tomáš Janda, spolupracovník Muzea silnic ve Víkřovicích.

VAŠE PRÁCHEŇSKÉ MUZEUM

INZERCE

Golden Gate

Vracíme penězům hodnotu

Ochrňte své úspory nákupem fyzického zlata a stříbra

Kontakt pro bližší informace:

Lenka Klečacká, tel.: 777 159 508
e-mail: lenka.klecacka@goldengate.cz
www.lenkaklecacka.cz

MONTEA-CZ s.r.o.
ELEKTROINSTALACE
MONTEA CZ s.r.o., Čížovská 487, Písek, www.montea.cz, info@montea.cz

DOBRÝ KONTAKT (+420) 605 585 459
TEPELNÁ ČERPADLA, KLIMATIZACE

NAUČÍM VÁS HRÁT NA KYTARU

podle not i akordy k písním, podle zájmu

45 minut – 290 Kč

Písek, Zeyerova 1269

tel. 728 149 893

Pište nám své názory!

RÁDI přijímáme dopisy, náměty, polemiky i kritické názory.

Příspěvky posílejte nejlépe e-mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo se domluvte na předání písemné verze na tel. 607 777 993.

„Mám Písek spojený s nedělní pohodou a obědem U Reinerů,“ říká Vojtěch Dyk

Ve čtvrtek večer 3. srpna se v Letním kině v Písku uskutečnil skvělý koncert zpěváka Vojtěcha Dyka a jeho nové kapely D. Y. K. Koncert tak odstartoval jubilejní 20. ročník multižánrového rodinného festivalu Mírotické setkání loutek a hudby, který pokračoval 4. a 5. srpna v Míroticích. Před koncertem Vojtěch Dyk odpovídal na otázky Píseckého světa.

O Vojtěchu Dykovi, který 23. července oslavil 38. narozeniny, je všeobecně známo, že nedává moc rozhovorů a bedlivě si střeží svoje soukromí. I když bylo naše setkání původně domluveno na deset minut, nějak se to zvrtilo a v umělcově šatně se neformální a uvolněně povídání protáhlo téměř na půl hodiny, a nutno podotknout, bez hvězdných manýrů. A i zde se zpěvák projevil jako opravdový profesionál, i když do zahájení koncertu zbývala už pouze hodina, jak se říká, "netlačil na pilu", nedíval se významně na hodinky, ale nechal mě klást otázky, na které ochotně odpovídal.

Na úvod mně nedá nezeptat se – co vy a Písek? Jaký máte vztah k tomuto městu?

Já mám Písek moc rád. Jako kluk jsem každé léto trávil v jižních Čechách na Římově nebo u rodičů na chalupě v nedalekém Varvažově, teď je to zase

na chalupě ve Vacově. Do Písku se vždycky jezdilo na výlety a na oběd do restaurace U Reinerů. Mám Písek spojený s takovou nedělní pohodou.

Co očekáváte od svého nadcházejícího koncertu, který se uskuteční v rekonstruovaném Letním kině zde v Písku?

Očekávám, že právě ta nedělní pohoda, kterou jsem zde zažíval a o které jsem hovořil, se již zanedlouho promění v erupci velké energie. Sám jsem zvědavý na zdejší publikum, jak mne přijme.

Tak to je malá ochutnávka z bohatého menu – exkluzivního rozhovoru, který Vojtěch Dyk poskytl Píseckému světu jen krátce před zmiňovaným koncertem v Písku. Celý rozhovor najdete v čísle 16 Píseckého světa, který vyjde ve čtvrtek 24. srpna.

Text a foto: FRANTIŠEK BOŘÁNEK

Herec a zpěvák Vojtěch Dyk před koncertem v Písku

BLACK JANICA – nová kniha Jaroslava Joe Hübla

V sobotu 22. července proběhl křest knihy Jaroslava Joe Hübla. Tato v pořadí již sedmá publikace z edice G5 je věnována Jaroslavově múze Yanici.

Pozvaní hosté se sešli na zahradě kavárny Až na půdu, kde byla instalována drobná výstava fotografií a kde též proběhl samotný křest knihy s názvem

Black Yanica. Úvodní slovo pronesla fotografka, kurátorka a nakladatelka Dana Tůmová Vitásková. Část vydaného souboru uměleckých fotografií, byla

na veřejnosti představena krátkodobou výstavou, která se konala již minulý rok v listopadu v Hradební ulici. A právě zde se zrodila i myšlenka na vydání celého cyklu fotografií knižně.

Modelka Yanica, krásná, inteligentní a vyzývavá žena se seznámila s Jaroslavem na jedné z jeho vernisáží – a tak říkajíc si padli do oka. Yanica měla již dříve zkušenosti s modelingem, ale fotografování plně odhalených aktů provázely určité pochybnosti. Všichni cítíme, že v poslední době je obraz ženské krásy jaksi pokroucen kultem věčného mládí. A tak erotické umělecké fotografie zralé ženy vyžadují určitou dávku odvahy „jít s vlastní kůží na trh“. Je to opět hlavně práce samotného fotografa, který je přesvědčen a odhodlán stát si za svým uměleckým záměrem a nepodléhat veřejnému mínění o tom, co je nebo není vhodné.

Samotná modelka pak autora zaujala především svým výrazným vzhledem, černou barvou oblečení a tetováním. Dana Tůmová Vitásková pak v úvodní řeči zmínila, že kniha vznikla především „...díky Jaroslavově neobyčejné pracovitosti a vitalitě, ale i vzácné velkorysosti investovat do vlastního díla.“

Publikaci pokřtil fotograf Michal Tůma.

Pokud byste měli zájem tuto publikaci vlastnit a kochat se unikátními fotografiemi zachycujícími jednu z mnoha podob ženské krásy, můžete kontaktovat přímo Jaroslava Joe Hübla, tel.: 721 974 589.

MARTINA MĚŘIČKOVÁ

Michaela Klevisová: U mých detektivek se nikdo bát nemusí

S Píseckým světem jsme se tentokrát vydali za hranice píseckého regionu, na již 3. ročník literárního festivalu Svinenské čtení. Ten pořádá s Městem Trhové Svinoviny novinář, šéfredaktor časopisu Barbar a spisovatel Jan Štifter. V předchozích letech na něm v roli moderátora přivítal například Alenu Mornštajnovou, Karin Lednickou, Jiřího Hájíčka, Aleše Palána nebo Janu Poncarovou. Z letošní pětice známých a oblíbených literátů jsme se setkali s autorkou detektivek Michaelou Klevisovou.

Michaela Klevisová je vášnivá cestovatelka, novinářka a spisovatelka, působila řadu let jako novinářka několika periodik. V literárním světě se stala uznávanou autorkou detektivek díky příběhům s vyšetřovatelem Josefem Bergmanem. Za své dva romány obdržela od české sekce Asociace autorů detektivní literatury (AIEP) Cenu Jiřího Marka za nejlepší detektivní knihu roku: v r. 2007 za prvotinu Kroky vraha a v r. 2012 za román Dám na samotě.

Potkáváme se na svinenském náměstí a k rozhovoru pak usedáme za zvuku cvrčků na rozlehlé louce s překrásným výhledem na městečko, přímo od české sekce Asociace autorů detektivní literatury (AIEP) Cenu Jiřího Marka za nejlepší detektivní knihu roku: v r. 2007 za prvotinu Kroky vraha a v r. 2012 za román Dám na samotě.

Jak jste se s Janem Štifterem domlouvali na dnešním setkání?

Jan Štifter mi telefonoval, zda bych nechtěla přijet, a protože tento kraj znám, tak to bylo to první, co mě motivovalo. Řekla jsem tedy, že přijedu. Kdysi jsem asi ve 13 letech poblíž Trhových Svinů byla s maminkou na dovolené a mám na to hezké vzpomínky. Moc se mi tu líbilo. Byla jsem zvědavá, zda to tu poznám a něco se mi vybaví...

A připomenulo se vám něco?

Ano, právě tato svatotrojická cesta, která vede na místo, kde teď jsme...

Jaká byla vaše cesta z novinových redakcí k autorce úspěšných detektivek?

Knižky jsem začala psát při novinářině, ale bylo

Na setkání s královnou české detektivky dorazila bezmála stovka jejích fanoušků.

těžké dělat obojí současně. Na nic se člověk nesusoustrědit pořádně. Od začátku jsem věděla, že mě psaní knížek baví víc. Hned to ovšem samozřejmě nešlo. Knižní trh je u nás malý a nešlo se tím uživit a odejít z novinařiny. Mám velké štěstí, že se už přes dva roky mohu věnovat hlavně svým knížkám. Je to opravdu splněný sen. Píši už jen to, co chci psát.

Psala jste ráda už od dětství?

Ano, opravdu jsem psala ráda od dětství. Oba mi rodiče psali. Mamka byla novinářka a psala o literatuře, literární recenze, a také o výtvarném umění. Táta byl redaktorem v časopise pro děti a kromě toho psal i knihy. Nejpoblábnější byly jeho knížky pro mládež. Když jsem doma viděla, že oba rodiče píší, připadalo mi, že práce rovná se psaní. A já až vyrostu, budu se automaticky živit psaním... Potom v pubertě jsem najednou zjistila, že mě psaní zas až tak moc nebaví. Při něm totiž musíte sedět doma. A já jsem spíš takový živel. Potřebuji být pořád venku a v pohybu. Nejsme ten typ, co by se dobrovolně zavřel doma. Nakonec jsem na fakultě žurnalistiky vystudovala reportážní fotografii. Abych se mohla toulat. Stejně jsem se tomu pak nevěnovala, protože psaní si mě přitáhlo zpátky. Asi bylo pro mě předurčené.

Jaká témata vás oslovovala?

První články byly o cestování, externě jsem přispívala do Magazínu Hospodářských novin reportážemi z různých evropských měst. Protože přítel je fotograf, hezky jsme se doplňovali. Ovšem novinářů, kteří by mohli psát jen o cestování a uživilo by je to, u nás opravdu není moc. Není tu dost příležitostí ani pracovních pozic. Zjistila jsem zkrátka, že nejde psát jen o cestování. Přidala jsem si tedy populárně naučné články pro časopis Cosmopolitan: o vztazích, psychohygieně, kariéře, seberozvoji... A to mě docela bavilo. Redaktorkou v Cosmopolitanu jsem byla 23 let. Přestala jsem tam docházet v roce 2019, další dva roky jsem už jen externě psala pár článků do měsíce. A od roku 2021 si nechala jen rubriku knižních novinek.

Čím vás detektivní žánr nejvíce přitahuje? Máte ráda napětí, nebo ráda napínáte čtenáře?

...ani ne... (smích)

Ale vaše knihy jsou plné napětí...

Jsou, ale na druhé straně v nich není vůbec žádná brutalita, vůbec nic, čeho by se někdo bál. A je to

Michaela Klevisová podepisuje jednu z desítek knih, které si ten den její čtenářky a čtenáři odnášeli domů.

tak záměrně. Jsou to detektivky, u kterých se nikdo bát nebude a nebude mít zlé sny. Kamarádky se mě ptají: „Mohu si vzít tvou knížku s sebou na víkend? Jedu sama na chatu...“ Vždycky jim říkám, že úplně v pohodě, nebude se bát vůbec ničeho. Mé detektivky jsou laskavé a myslím i optimistické. Lidé mi na besedách říkají, že je dokonce uklidňují.

I když jsou tam mordy?

Ony ty mordy jsou popsány velmi střídě a stručně, bez detailů. Je to spíš takový spouštěcí moment, abychom si kladli nějaké otázky a řešili hádanku. Podobně jako když se díváte v televizi na Hercula Poirotu nebo Vraždy v Midsomeru. To jsou seriály, u kterých se také nebudete bát.

To jsou i mé oblíbené seriály...

I mě, a právě přes tyto seriály jsem přišla k detektivkám. Protnulo se mi to s obdobím, kdy jsem chtěla psát něco svého, ne už jen pro časopis. Hledala jsem, co psát... Tak zkusím to, na co se dívám a co mě baví. A to byla pohodová, poklidná detektivka bez jakýchkoliv brutalit. Postupně jsem zjistila, že to lidé chtěli a chybělo jim to.

Drsných detektivek je na trhu opravdu hodně...

Je jich strašně moc a lidé už dneska mají pocit, že detektivka rovná se drsná. A ptají se mě, proč nepiši drsnější. Vůbec nechápou, že detektivka může být i taková, že drsná není. Od první knihy mám hezké ohlasy a čtenářů hned od začátku rychle přibývalo. Myslím si, že dodnes podobné laskavé detektivky u nás asi nikdo nepíše.

Jaké atributy by měla mít dobrá detektivka?

Každý to vidí určitě jinak a každý chce od detektivky něco jiného. Lidé, kteří mají rádi ty drsné, chtějí, aby se u toho báli. Ty mé by je asi vůbec nebavily, protože tam nic děsivého není. Když bych měla mluvit za sebe jako čtenáře, tak chci, abych o příběhu musela hodně přemýšlet, aby mi to protočilo mozkové závitky. Aby byl příběh velmi spletitý, kdy si sama vytvořím několik verzí, po kterých bych se mohla vydat. Myslím si, že by se

Michaela Klevisová:

U mých detektivek se nikdo bát nemusí

Dokončení ze str. 9

u dobré detektivky mělo hodně přemýšlet, a to se snažím jako autor naplňovat.

Snažíte se během příběhu dostat do psychologické hloubky postav, nebo je pro vás důležitější zápletka a příběh samotný?

Pro mě je nejdůležitější psychologie postav, to je gró všeho. Než začnu psát knihu, mám příběh, který by fungoval, i kdybych tu detektivní linku úplně vyhodila. Chci, aby v knize byl příběh všech postav, aby čtenář byl zvědavý na to, jak to s nimi dopadne, aby porozuměl jejich vztahům. Když píšu, tak detektivní linka mě baví ze všeho nejméně. Nejvíce mě baví poznat postavy. Případá mi při psaní, že to jsou živí lidé, baví mě jejich vzájemné vztahy.

Dostávají se vám postavy v příběhu jinam, než jste zamýšlela?

Někdy. Ne vždycky, ale někdy mě postavy opravdu přesvědčí o tom, že to, co jsem jim vymyslela, není věrohodné. Dám na ně a nenutím je udělat to, co jsem původně chtěla, aby udělali.

Z jakých inspiračních zdrojů čerpáte? Agatha Christie a Vraždy v Midsomeru nebo i jiné?

Tyto byly v podstatě hlavní spolu s dalšími dvěma britskými autorkami, a byly to Ruth Rendell a P. D. James. Ty mě k tomu přivedly, hlavně P. D. James...

Vybavují si skvělé seriály z 80. let od P. D. James s detektivem Adamem Dalglisem...

Ano, ty byly nejvíce. Mně přišly velmi inteligentní a na úrovni. Krásně tam byla ukázaná architektura Anglie, psychologie postav, P. D. James dokáže nádherně popsat prostředí. A mou ambicí bylo pokusit se vytvořit něco podobného, ale z českého prostředí.

Jaké téma vás dokáže oslovit, vzbudit zvědavost, že právě do něj zasadíte svůj příběh?

To přichází spíš samo. Na začátku mívám prostředí, které znám natolik, že by se tam mohlo něco odehrát, že by se o něm hezky psalo a inspiruje mě. Když tam jsem, dostávám nápady. A teprve až pak přichází zápletka. Dávám si na to hodně času, klidně půl roku. Vracím se na to místo, dívám se na fotky, půjčuju si literaturu z knihovny, která se týká daného místa. A najednou se mi začínají v hlavě rodit postavy, a jak vznikají, objevují se i jejich vzájemné vztahy a z toho se rodí to, kdo koho nenávidí a kdo by mohl komu něco provést.

Máte dlouhé rešerše před samotným psaním?

Většinou se jim věnuji zhruba půl roku. Je to samozřejmě ve vlnách. Přitom popíšu hodně bloků a prolituji hodně knížek. Rozhodně to není tak, že sednu k počítači a nevím, co budu psát. Když už k němu sedám, mám už velmi detailně všechno rozmyšlené a hodně i rozepsané scény v ruce, v mnoha sešítkách.

To je možná polovina práce před samotným psaním, že?

Je. Sezení u počítače mě spíš ubíjí a demotivuje, zabíjí fantazii. Jsem hodně venkovní člověk. A jako teď sedíme venku, tak přesně při tom mě toho nejvíce napadá. Potřebuji vidět někam do dálky a mít okolo sebe prostor, nebo se třeba hýbat. Hodně vymyslím, když jdu s batůžkem přírodou sama. Musím u toho být sama.

Používáte i diktafon, že byste si nápady hned namlouvala?

To ne, protože by se mně v tom špatně hledalo. Já to potřebuji vidět. Jsem hodně vizuální člověk. Vyložené používám propisku a sešitky. Když nějaký nápad použiji, hned ho škrtnám.

Vytvořila jste postavu detektiva Josefa Bergmana a vydala s ním již osm detektivních příběhů. Jak byste svého „Sherlocka“ charakterizovala?

Kdybych o něm měla říct něco stručného, tak je to klidná síla. Chtěla jsem vytvořit vyšetřovatele, který bude jiný než většina v této době. Měla jsem pocit, že vzniká klišé, určitý typ detektiva, který se opakuje všude: drsňák, alkoholik, vykořeněný, s psychickými problémy. Chtěla jsem, aby můj vyšetřovatel byl úplně v pohodě, srovnaný sám se sebou, se světem. Vždycky se mi strašně líbil inspektor Barnaby z Vražd v Midsomeru. Úžasný člověk, který když přišel na scénu, bylo jasné, že on to zvládne. Šla z něj ona klidná síla. A takového vyšetřovatele jsem chtěla z Čech. A vypadá to, že jsem se trefila do vkusu, protože na besedách mi čtenářky říkají, že jsem v postavě Josefa Bergmana stvořila ideálního muže...

...Až tak?

Ano, a že by ho chtěli poznat. Ony ho úplně milují, a svítí jim oči, když se na něj ptají.

A jak se vám líbil filmový představitel Josefa Bergmana?

Nekoresponduje absolutně s mojí představou. I moje čtenářky si ho v duchu malovaly jinak, to od nich slyším. Neměla jsem na to ovšem žádný vliv. Funguje to tak, že autor prodá práva za pakatel a podepíše, že filmaři si příběh zpracují po svém. Do výběru herců jsem mluvit nemohla. Měla jsem právo vyjádřit se ke scénáři, to ano. Ten byl sice úžasný, jenže když jsem ho četla, pořád jsem v duchu viděla svoje prostředí a hlavně svoje postavy. Můj Bergman je takový robustní, zavalitý, pomalejší, serióznější. U natáčení jsem nebyla, ani jsem nevěděla, že už film vzniká. A mrzí mě, že se se mnou nikdo neradil, když točili z dostihového prostředí. Tam bych bývala dost věcí zkorigovala. Ale nedá se nic dělat, autor může mluvit pouze do scénáře a dál už ne. Samozřejmě chápu důvody, že natáčení stojí spoustu peněz. A oni mi nemohou pustit celý film, abych jim řekla, tuhle scénu přetočte nebo vyhodte.

Besedu s Michaelou Klevisovou moderoval spisovatel a novinář Jan Štífler.

Budou se natáčet další filmy podle vašich předloh?

V říjnu se mají natáčet Kroky vraha, první příběh Josefa Bergmana. Točí to na přeskáčku, což je vlastně jedno, protože na sebe příběhy nenavazují. Bude to dělat opět ten samý tým, práva na zfilmování jsem podepsala už před natočením prvního filmu Dům na samotě. Do budoucna budu ale velmi opatrná, protože jsem zjistila, že mi to způsobuje spíš stres než radost. Něco, co jsem vymyslela, co jsem stvořila, najednou vezme do ruky někdo cizí a dělá si s tím, co chce. A já si říkám, proč by měl? Proč bych to měla dovolovat? Co z toho mám než stres?

Potkáváme se před besedou na literárním festivalu. Co vám tato setkání přinášejí?

Mám moc ráda kontakt se svými čtenáři, protože vidím skutečné lidi, kteří mají mě knihy rádi. Vážím si toho, že vůbec přišli, že vážili cestu. A obzvlášť tady, musí sem dojít po poutní cestě a vypadá to, že opravdu chodí. Když jsme sem přišli, tak jsem viděla, co je tady už lidí. Měla jsem obrovskou radost. Bývá to moc příjemné, ráda s lidmi mluvím a těším se na to.

Jak často podobné besedy míváte?

Zase tak často ne, ono to bere hodně času. A protože jsem velmi důkladný a pomalý autor, potřebuji na své psaní hodně času. Mám den, kdy napíši třeba jen dvě stránky. Hodně času mi zabírají právě přípravy, rešerše, a vůbec si nedovedu představit, že bych měla několik besed do měsíce.

Tak to jsme rádi, že jste si našla čas a zavítala do jižních Čech... a už nás volají na besedu, tak si dovolím poslední otázku: Co právě chystáte?

Mám rozepsanou knížku, která je úplně nedetektivní, kde není ani náznak kriminální linie. Je to rodinný příběh babičky, matky a dcery a těším se na něj. Teď jsem ve fázi příprav, i když mám od loňska napsáno asi pět šest kapitol. Dala jsem ale přednost detektivce a teď se k tomu vracím a těším se na to.

My se budeme těšit také – a už musíme na besedu, na kterou se také těším. Děkuji za rozhovor. Také děkuji.

Na besedu si do poutního kostela Nejsvětější Trojice našlo cestu nakonec téměř sto čtenářů a desítky z nich si vystály dlouhou frontu (se zakoupenými knihami o případech detektiva Josefa Bergmana) na autogram s věnováním bezprostřední a sympatické autorky, již kritici a čtenáři dávají přívlastek Královna české detektivky.

Text a foto ZBYNĚK KONVIČKA

TIPY Píseckého světa z kalendáře akcí

Písecko je dějištěm mnoha kulturních, společenských a sportovních akcí pro rozličné publikum – celý přehled by se sem nevešel, ale přinášíme vám TIPY, které vybírá redakce Píseckého světa. Pokud chcete některou svou akci v tomto prostoru zviditelnit, obraťte se na nás, pokud možno s předstihem, e-mailem: redakce@piseckysvet.cz.

Festival Cool V Plotě se blíží! Začne netradičně – ekonomii

Cool v plotě je mezinárodní multižánrový festival jednoho umělce (výhradně sólová vystoupení), který v Písku probíhá od roku 2010. V uplynulých ročnících na festivalu vystoupilo přes 450 zahraničních i domácích umělců. Letos se bude konat v pátek a v sobotu 8. – 9. září. Tak si rezervujte čas!

Jako „předskokan“ bude v městské knihovně v pátek dopoledne od 10 hodin besedovat **Tomáš Sedláček – český ekonom a vysokoškolský pedagog** patřící k nejznámějším a nejcitovanějším českým ekonomům současnosti. V letech 2001 až 2003 působil jako poradce prezidenta Václava Havla, v letech 2004 až 2005 byl poradcem ministra financí. Velkou část svého dětství prožil ve Finsku a Dánsku. Přednáší ekonomii a dějiny ekonomických teorií na Fakultě sociálních věd UK a působí i jako makroekonomický strateg v ČSOB. Je členem správní rady Nadační-

ho fondu proti korupci. Za svou hlavní publikaci Ekonomie dobra a zla získal v roce 2012 německou cenu za ekonomickou knihu. Tato publikace byla přeložena do 21 světových jazyků.

A pak už začne odpoledne smršť skvělých muzikantů. Na 14. ročníku festivalu Cool v plotě vystoupí: Fejká – německý producent s extatickým deep technem, britský houslista Simon Goff na pomezí minimalismu a elektronické hudby, italský bubeník, pianista a skladatel Filippo Toniazza Tonini, turecká zpěvačka, skladatelka a performerka

STROM SETKÁVÁNÍ

Nová 99, Písek – Hradiště,
tel. 777 571 529, info@strom-setkavani.cz,
www.strom-setkavani.cz.

- **Výuka hry na kytaru a ukulele** – Jirka Macháček, info@strom-setkavani.cz
- **Práce s dechem a emocemi, (individuální) konstelace** – Dita Macháčková, dita.machackova@volny.cz
- **Hatha jóga** – Jana Kozová, www.jogapisek.cz
- **Jarka Olžbutová** – www.uvodnaru.cz
- **Poradna Trager®**, <http://www.trager.cz>, Alena Klossová, alena.kloss@gmail.com
- **Poradna ájurvédy, ájurjóga** – Radoslav Nahálka, www.ajurved.cz
- **Slunce ve skle** – Marmelády, čatni a sirupy Katky Čápkové, kacabacapova@seznam.cz.

ILĚY, dream popová německá zpěvačka Fourtuna, slovenská diva Eniesa, z domácí scény Vojtěch Nýdl (Clarinet Factory), Circus Ponorka, Mikoláš Chadima (MCH Band) a mnoho dalších. Kompletní line-up je průběžně aktualizován na www.coolvplote.com a sociálních sítích. **-RED-**

21 08

20 30

20 23

FILMY

68/69

OKUPACE

Promítání filmu Okupace (2021) podle scénáře Marka Šindelky, Vojtěcha Maška a Michala Nohejla, který film i režíroval.

Divadelní bar, nezvaný host v ruské uniformě a na ulici tanky. Mnoha cenami ověřená černá komedie v den invaze vojsk Varšavské smlouvy do Československa v roce 1968.

Besedu s režisérem Michalem Nohejlem a hercem Pavlem Nešuklou moderuje historik Kamil Činátl.

pondělí
21. 8. 2023
20:30
venkovní scéna

KONCERT

JOSEF PANSKÝ TRIO A OPEN MIC PRO VAŠI POEZII

Večer plný jazzu a poezie. Pokud máte rádi básně, píšete je či rádi recitujete, přijďte je přednést do knihovny. Poetickou atmosféru navodí hudební uskupení Josef Panský Trio, které se zaměřuje na jazzové standardy v minimalistickém pojetí. Josef Panský (kytara), Ladislav Kratochvíl (akordeon), Tomáš Bruck (bicí) a jako host Kateřina Slabá (zpěv) se s vámi podělí o mikrofon.

pátek | 18. 8. od 18:00 | venkovní scéna | zdarma

Novinky z Charity – aneb ani v létě neleníme

Léto je v plném proudu, někdo už má po dovolené, někdo se teprve na dovolenou těší, a i my „charitáci“ si průběžně užíváme zasloužené volno, každý dle svého gusta. Někteří kolegové preferují moře, jiní batoh na zádech a pohorky na nohách, další nedají dopustit na zahrádku a někdo je nejšťastnější v kempu pod stanem. Navzdory všem dovoleným a letním zážitkům jedeme dál a všechny naše služby fungují bez omezení, jak jste zvyklí.

Charita Písek

Naší velkou radostí jsou nová auta pro pečovatelskou službu. V nejbližších dnech si převezmeme 9 nových osobních automobilů, které budou pomáhat pečovatelské službě v Písku a Milevsku. Projekt na pořízení automobilů pro Charitu Písek je spolufinancovaný Evropskou unií a pečovatelské službě by měl zajistit větší efektivitu, flexibilitu a více zajištěných a spokojených klientů.

Na jaře se nám povedlo získat finanční prostředky z evropských dotací na projekt Integrovaná služba Střediska pomoci, který pomáhá uprchlíkům z Ukrajiny. V rámci tohoto projektu budeme moci lidem z Ukrajiny pomáhat až do konce roku 2024.

A nejde pouze o materiální a potravinovou pomoc, ale s klienty z Ukrajiny probíhá i intenzivní sociální práce, ať už u nás ve Středisku nebo i v terénu.

Letos chystáme několik novinek. U příležitosti Dne Charity (27. září), kdy si připomínáme svátek sv. Vincence z Pauly, zakladatele a patrona charitního díla a moderní charitní práce, bychom chtěli uspořádat akci Odpoledne s Charitou. Touto akcí bychom rádi poděkovali těm, kteří pomáhají s námi. Bližší informace připravujeme a v dohledné době budou na našem webu i facebooku. Druhou novinkou je charitní ples. V listopadu uspořádáme první ročník benefičního plesu, který proběhne v Milevsku. Tak nám držte palce a přijďte nás tam podpořit. Připravujeme i vánoční koncert, který není novinkou, ale už zaběhlou tradicí.

A i když je stále ještě léto, u nás na Charitě už brzy začnou i přípravy na Tříkrálovou sbírku

2024. Že je to ještě daleko? Může se zdát, ale opak je pravdou. A i když můžete potkat koledníčky pouze v první půlce ledna, za Tříkrálovou sbírkou jsou každoročně měsíce a měsíce práce, aby vše klaplo, jak má.

Na závěr bychom za Charitu Písek rádi poděkovali všem našim příznivcům a podporovatelům. A pokud by někdo chtěl naši činnost podpořit, může tak učinit např. finančním darem na sbírkový účet č. 131-342330237/0100. Děkujeme, že jste s námi, a my můžeme být s těmi, kteří nás potřebují.

Za Charitu Písek VERONIKA SKÁLOVÁ

VII. Hradištský běh a dětský víceboj, večer zahraje kapela Tvoje máma

Srdečně zveme za Osadní výbor Hradiště, Orientační sporty Písek a Hospůdku na hřišti na už tradiční akci Hradištský běh a dětský víceboj spojený s večerní zábavou u fotbalového hřiště TJ Hradiště. Letos jsme datum konání posunuli na závěr prázdnin, na sobotu 2. září. Snad se počasí vydaří!

Poprvé se na Hradišti představí mladá studentská kapela Tvoje máma, která je opravdu skvělá. Parta mladých kluků – studentů, muzikantů ze ZUŠ Písek je parádně sebraná, výborně zpívá a má bohatý repertoár známých českých i zahraničních pecek, které budete vesměs jistě znát. Představeny budou i aktivity Charity Písek.

Hradištský běh: Registrace: 13:30–14:30 na základně závodů – u Hospůdky Na hřišti. Start v 15:00 na hradištském okruhu, vyhlášení výsledků: v 17:00 u Hospůdky Na hřišti

Kategorie: I. děti do 10 let i s rodiči (1,5 km), II. 11-15 let (2,5 km), III. 16-101 let (5 km)

Dětský víceboj na protažení těla i myslí: 1) skákání v pytli; 2) běh mezi překážkami; 3) plazení pod pavučinou; 4) hod na cíl; 5) krocketová dráha
Mezi 13.30–16.30 budou na základně v areálu TJ Hradiště probíhat po celou dobu akce hry

a soutěže pro děti. Od 17.30 hodin si budete moci posedět při ohni a opět si vlastní buřty. V podvečer v 19 hodin vypukne taneční zábava u Hospůdky Na hřišti s kapelou Tvoje máma. Při nepříznivém počasí budou připraveny velké stany.

ZBYNĚK KONVIČKA

Naši mladí bílí čápi

Uteklo to jako voda a za dva měsíce od vylihnutí už krouží kolem Makova. Nakonec se podařilo odchovat i to nejmenší a dnes už ho na stožáru od sourozenců nerozeznáte. Teď tu budou ještě nějaký čas kroužit kolem, lovit na polích a létat k nám pro něco dobrého, ale pak se seberou a poletí do Afriky. Tak jim držte palce, budou to moc potřebovat!

LIBOR ŠEJNA, Makov

„Byl to ode mne krok do neznáma,“ říká Lubomír Král, autor knihy Fotbalové osudy

Před několika dny vyšla v nakladatelství EPOCHA zajímavá rozsáhlá třísvazková publikace Fotbalové osudy – co všechno může zničit fotbalovou kariéru. Jejím autorem je Lubomír Král z Písku, od roku 2002 člen Komise pro historii a statistiku Fotbalové asociace České republiky (FAČR) a od roku 2006 zástupce ČR v mezinárodní organizaci fotbalových historiků a statistiků IFFH.

Tato publikace je další v pořadí, neboť v minulých letech Lubomír Král spolu s kolegou Jindřichem Horákem byl autorem knihy Encyklopedie našeho fotbalu (1997), dále napsal publikace Historie německé kopané v Čechách (2006), 100 let fotbalu nad řekou (2010), Historie židovské kopané v Československu (2019), spolu s Evou Haniakovou a Stanislavem Hrabětem je autorem titulu Císařovna fotbalu Eva Haniaková: Novodobá historie ženského fotbalu u nás a vzpomínky české reprezentantky (2022).

Nová publikace je rozdělena do tří částí rozdělených podle toho, jakým způsobem se životní peripetie zapsaly do lidských osudů více než dvou stovek významných hráčů, trenérů a funkcionářů. A to pravdivě, bez žádného zatajování. Ještě než se publikace dostane na pulty knihkupectví jsme hovořili s jejím autorem, Lubomírem Králem.

Knihy ve třech částech, které jsou rozděleny podle toho, jakým způsobem se různé peripetie zapsaly do lidských osudů, pravdivě popisuje životní příběhy více než dvou stovek významných fotbalistů, trenérů či funkcionářů. Co vás vedlo k tomu, věnovat se podrobně právě tomuto tématu?

Knih o fotbalových hvězdách, o hráčích, kteří toho mnoho ve své kariéře dosáhli, kteří byli úspěšní, které nepotkalo vážnější zranění nebo nějaká životní tragédie, je na pultech knižních prodejen dost a dost. Ale o stovkách smutných příběhů, které ukončily dobře rozběhnutou kariéru lidí ze světa fotbalu, se mnoho neví. Pokud ano, tak se o nich psalo nebo píše pouze okrajově. Fotbalista, funkcionář nebo trenér, to není zvláštní nebo výjimečný lidský druh. I jich se dotýkají společensko-politické změny, zdravotní potíže, autohavárie, stejně jako se jich dotýká konzumace alkoholu, užívání

drog, konflikt se zákonem a jiné. U fotbalových hvězd se poukazuje především na úspěch, slávu, velké peníze, o neúspěších a tragických osudech z fotbalového prostředí se mnoho neví. A tak se alespoň část dosud nepopsané oblasti fotbalové historie a osudů dostává ven v podobě této třídílné publikace. O slávě a popularitě se píše dobře, předpokládá se automaticky i čtenářský zájem. Toto mnou zpracované téma je krokem do neznáma, jsou to asi knihy pro fotbalové fajnšmekry, samotný prodej ukáže, zda tomu tak bude či nikoliv.

V jednotlivých kapitolách si čtenáři po letech znovu vzpomenou na mnohá velice známá, ale i méně známá jména lidí, jejichž osudy byly v minulosti v médiích zatajovány, takže se mohli jen domnívat, jak to ve skutečnosti s nimi bylo. Jak těžké bylo dopátrat se pravdivých informací?

Pravda se hledá nejlépe v archívech, ve statistikách, ale především vyprávěním samotných aktérů, pokud jsou ještě mezi námi. Ale ne vždy všem slouží paměť, párkrát jsem musel některé skutečnosti objasňovat, nebo dokonce dokládat protokoly z různých soudních přelíčení výsledků. Ale i takovéto dokumenty mohou být, zejména z 50. let minulého století, poněkud zkrleslé. Je fajn, že veškeré archívy jsou přístupné, byť někdy s různým omezením. Některé informace a doklady jsou stále ještě "pod zámek" a budou přístupnější časem, až uběhne zákonem stanovená lhůta, ale to už bude řešit asi někdo jiný než já.

První část knihy, která je nejobsáhlejší, nese podtitul Jak svět přichází o (fotbalové) básníky...

Pro jednotlivé kapitoly jsem si vypůjčil názvy velmi známých českých filmů, kterými jsou charakteri-

Lubomír Král, autor třídílné knihy Fotbalové osudy

zované obsahy jednotlivých částí publikace. První část je nejobsáhlejší. Těch důvodů, jak svět přichází o fotbalové básníky, je mnoho, od vážných zranění přes osudy fotbalistů ve světových válečných konfliktech, přes nucený odsun „našich“ Němců v důsledku výsledků druhé světové války, až například k volbě jiného sportovního odvětví nebo „odvelení“ na nucené práce do uranových dolů, vykonstruovaná zatčení, která se nevyhnula ani reprezentantům, a jiné. Jsou to velmi překvapující, ale zároveň i čtivé medailonky.

Druhá část má titul Všichni dobří rodáci. Navazuje na část první?

Návaznost je volná, ale základ stejný či podobný. Řada rodáků se fotbalově proslavila až odchodem ze země. Emigrace, ať nucená nebo plánovaná, je spojovacím tématem v této kapitole. Doma jim třeba pšenka nekvetla, neuměli se výrazněji prosadit, ale venku, v zahraničí, se fotbalisté nebo trenéři stali významnými osobnostmi ve svém oboru. A dosahovali výrazných úspěchů. Ale není to žádné novum – ne nadarmo se říká, že se jeden doma občas nestává prorokem.

A třetí, závěrečná část knihy, se jmenuje Cesta do hlubin fotbalisty duše. Co se v ní dozvíme?

To je kapitola snad nejsmutnější, kapitola, která popisuje opravdové, často tragické osudy, končící i sebevraždami. Alkohol, drogy, ale třeba i partnerské vztahy, které se nepodařily, prostě nevyšly. Fotbalisté, zejména ti mladší, nebyvají často finančně vzdělaní, spíše vůbec. Najednou mají sumy peněz, se kterými si neví svoji rady, utrácejí, neřeší budoucnost, špatně investují, nalepí se na ně „kamarádi“, kteří slibují ještě větší zisky, a malér je na světě. No, a potom je to hlavně alkohol. S tím, když se to přežene, není cesty zpět.

„Byl to ode mne krok do neznáma,“ říká Lubomír Král, autor knihy Fotbalové osudy

Dokončení ze str. 13

Pokud se alkoholu propadlý fotbalista neléčí, neabstínuje, tak konec není nikdy daleko. Příběhy popisující osudy takto nemocných jednotlivců, neboť alkoholismus je opravdu nemoc, budou mimo jiné i součástí přednášek v projektu nadace Čistá hlava. Duševní zdraví a psychické problémy, zejména mladých hráčů, jsou často u nás tabu, hazardní hry a alkohol jsou to největší zlo, které se stává skoro masovým jevem.

Jak dlouho jste na knize pracoval a co bylo při jejím psaní pro vás nejtěžší?

Tento soubor knih prošel určitým vývojem. Kdysi jsem se v jednom rozhovoru zmínil o tom, že už psát nechci, že fotbalová témata, která mě zajímají, jsou vyčerpána. Sotva jsem to vyřknul, tak za pár dní mě napadla tato témata - tragické osudy - a potom už to šlo samo. Práce na publikaci nebyla časově náročná, odhadl bych to tak asi na čtyři roky. Mám výhodu v tom, že vlastním vcelku bohatý archiv, že mám spoustu kamarádů, historiků, se kterými si vyměňujeme informace, postřehy, fotografie a různé materiály. Vesměs to jsou kolegové z Komise pro historii a statistiku FAČR, na Slovensku teď ustanovili obdobnou komisi při SFZ, navzájem se známe dlouhodobě a na vysoké úrovni spolu spolupracujeme. A co bylo nejtěžší? Neměl jsem žádnou těžkou chvíli, kdy bych s tím chtěl, jak se říká „seknout“. Umím si většinou se všemi problémy a různé vyhledávání dokladů a dokumentů, poradit. Mám v sobě určitý motor, který mě posouvá kupředu, někdy pomaleji, jindy rychleji. U mě nefunguje to známé a okřídlené „Cherchez la femme“, tedy „Za vším hledej ženu.“ U mě funguje – za vším hledej fotbal.

Pokud vím, vydání knihy mělo určitou časovou prodlevu... Proč?

Je to tak. Původní záměr byl vydat knihu v roce 2021, ke stoletému výročí založení fotbalového svazu, potom tu byla úvaha o vydání k mému kulatému životnímu jubileu. Nevyšlo ani jedno. Do hry vstoupila celosvětová pandemie, která všechno zbrzdila. Především na poli dovozu knižního papíru, později se k tomu přidal i nedostatek tiskařských kapacit. Když se vše zase rozběhlo, tak se v nakladatelství a v tiskárnách musely zrealizovat projekty, které byly pozastaveny. Vše se tak posunulo skoro o dva roky. Důsledky pandemie se projeví i jinak, nedostatek papíru a zvýšená poptávka vyvolaly zvýšení jeho ceny, vyskočily i ceny tiskařských prací. Do toho skokový nárůst cen energií a pohonných hmot... Nakonec to asi dobře dopadlo, kniha je na světě a už si bude žít svým životem. Každá mince má dvě strany, stejně tak i pandemie. Nikam se nechodilo, bylo hodně volného času, našťastí byly otevřeny archivy, knihovny pro studenty zpřístupnily své digitalizované fondy knih a tiskovin. Přestože v archivech byl přísnější režim a byly omezené kapacity badatelů, dalo se s tím vyžít. Kromě standardně povinně používaných bílých textilních rukavic přibýly ještě rukavice igelitové, na každém kroku povinně desinfekce. Na druhé straně méně badatelů, více času a klidu pro studium a bádání. Původně plánovaná a rozpočítaná publikace o 400 stranách nabobtnala na téměř dvojnásobný rozsah, přibývala řada příběhů a osudů. Rozhodně to bylo pozitivum v dané situaci.

Knihy má celkem 769 stran a je v ní spousta barevných i černobílých fotografií. Kde všude jste získával informace a fotografie?

Mám slušný fotoarchiv, mnoho fotografií se najde na internetu, pomohli „stejně postižení“ kamarádi a přátelé. Národní archiv, archiv Národního muzea, Národní knihovna, to jsou rovněž slušné zdroje. No a nakonec komunikace se žijícími aktéry, včetně těch, kteří žijí a působí mimo ČR, respektive, pokud již nejsou na světě, tak s jejich dětmi, příbuznými. Ve velké míře pomohly i archivy zahraničních klubů, vzorem by mohli být Švýcaři a Švédové, tamní kluby reagovaly na moje dotazy a požadavky velmi svižně. Stejně tak i polské kluby.

Které osudy lidí, o nichž píšete, vás nejvíce zaujaly?

Nemám v tomto smyslu žebříček preferencí, každý osud má svoji váhu, svoji tragédii. Spíše mě lákají osudy těch, kteří již nejsou mezi námi. To pátrání, bádání ve starých novinách, v archivech, skládání mozaiky jejich života a osudů, to je to, co mě baví nejvíce. Vyprávění současníka nebo někoho z mladších a žijících může být sebezajímavější, ale je to text, který je docela rychle na světě, zkontuluje se s jinými, vesměs tištěnými zdroji informací. Data a skutečnosti jsou snadno ověřitelné, to pravé kouzlo pátrání a objevování je ale tam, kde je informací minimum. Kde přesně a za jakých okolností třeba dotyčný fotbalista padl ve Velké válce, jestli na ruské či srbské frontě, najít s pomocí zahraničních kolegů třeba i jeho hrob, to je to správné dobrodružství a objevování...

Když jste se s některými lidmi sešel osobně, byli ochotní se vám světit opravdu ve vším, co prožili? A hlavně, souhlasili hned „na první dobrou“ s prezentováním svého příběhu?

Respektuji vždy protějšek, nic si nevynucuju a nic nikomu nevnučuju. Byly momenty, kdy dotyčný o některých skutečnostech nechtěl mluvit, tak jsem to musel respektovat. Ono je to často ve vztahu k věku a povaze zpovídání. To, co mi dotyčný řekl před deseti lety při jiné příležitosti, to je třeba teď choulostivé téma. Jako například fotbalista, kterému skončila velmi slibná reprezentační kariéra tragicky ve 23 letech a neměl o tom kdysi problém mluvit a vyprávět, najednou s tím po mnoha letech problém má. To choulostivé téma je najednou naprosté tabu. Někteří aktéři rádi „zapomínají“, dodatečně se za své jednání a chování třeba i stydí, zejména když je to ve spojení s alkoholem nebo drogami. Respektuji a neptám se dál. Zažil jsem i to, že mi bratr jednoho známého aktéra, který si sám kdysi sáhl na život, po telefonu vynadal a byl opravdu velmi nepřijemný. Při dalším, již osobním jednání, jsem mu ukázal jím autorizovaný článek s jeho odpovědí na spornou skutečnost, za kterou mi před týdnem vynadal. Tak se velmi divil, že to řekl a dokonce autorizoval. Dopadlo to nakonec tak, že jsme hodinu debatovali na dané téma a já se dozvěděl spoustu dalších detailů o jeho bratrovi. Nebylo třeba se z jeho strany za jeho výbuch emocí omlouvat, nakonec to bylo příjemné povídání. Jiní jenom upřesňovali detailní informace a souvislosti. Vesměs to však byla příjemná práce a také mnoho osobních setkání.

Text a foto: FRANTIŠEK BOŘÁNEK

Ten druhý... – o Jeronýmovi

Nebylo nás moc, ale byl jsem za to setkání rád. Sešli jsme se 6. července, abychom si připomněli Den upálení Mistra Jana Husa. Na Husově náměstí u památného kamene se setkali lidé z různých církví a nejenom z nich. Církev československá husitská, jako organizátor, evangelici, katolíci, adventisté a jiní. Lidé, kterých se nějakým způsobem dotkl Janův život, jeho dílo, jeho víra, opravdovost, láska a pravda, která vytrvala až do konce.

Je dobré si tyto historické okamžiky připomínat, abychom snad v budoucnosti, nepoučení minulostí, podobné věci neopakovali. Naše paměť je velmi krátká. A trochu se bojím, že jsme nepoučitelní. Tak pojďme si něco z těch dramatických událostí připomenout.

„Když oheň zcela strávil Husovo tělo, byl popel i se zemí, na které ležel, sebrán a vhozen do Rýna a s vodami Rýna odplaven do moře. Husovi pronásledovatelé se darmo domnívali, že tím vymýtí pravdu, kterou hlásal. Sotva mohli tušit, že popel odplavení toho dne do moře, bude jako semeno roznesen do všech zemí světa a že v zemích dosud neznámých vydá bohatou žetv v podobě lidí, kteří budou svědčit o pravdě. Hlas, který zazněl na kostnickém sněmu, vyvolal ozvěny, které bude slyšet celá další staletí. Hus už nebyl, ale pravda, pro kterou zemřel, nemůže nikdy zahynout. Jeho přiklad víry a pevnosti povzbudil další, aby stáli neochvějně za pravdou i tvář v tvář mučení a smrti. Jeho poprava ukázala celému světu věrolomnost a krutost Říma. Nepřátelé pravdy, ač si to neuvědomovali, napomohli vlastně věci, kterou se marně snažili zničit.“

Většinou se vzpomíná na toho prvního, jako byl Jan Hus nebo Jan Palach, a trochu se započet na ty druhé, jako byl Jan Zajíc, nebo třeba... **Jeroným Pražský.** A přitom Jeroným Pražský byl mistrem dokonce čtyř univerzit, a dokonce těch nejvýznamnějších. Pařížské, Kolínské, Heidelberské a Pražské, s tím, že část svých studií strávil i v Oxfordu. Ve své době byl dokonce známější než Jan Hus, byl vzdělaný a znám svou výřečností. S Janem Husem ho pojilo přátelství a také myšlenky jiného velkého reformátora Angličana Jana Viklefa. A tak dřív, než se třeba podíváte na film Poslední útek Jeronýma Pražského s Ondrou Vetchým v hlavní roli, pojďme se začíst do příběhu tohoto „druhého“, jehož příběh je neméně dramatický a je vlastně jedním z těch prvních semínek povstalých z popela jeho přítele Jana.

V Kostnici byla postavena ještě jedna hranice. Ještě jeden svědek musel svou krví svědčit pro pravdu. Když se Jeroným loučil s Husem před jeho odjezdem na koncil do Kostnice, povzbuzoval ho ke statečnosti a pevnosti a slíbil, že octne-li se v nějakém nebezpečí, přispěchá mu na pomoc. Když uslyšel, že byl Hus uvězněn, snažil se věrný učedník ihned splnit svůj slib. Bez ochranného listu se vypravil jen s jedním průvodcem do Kost-

nice. Když tam dorazil, zjistil, že se jen sám vystavuje nebezpečí, aniž může něco udělat pro Husovo vysvobození. Utekl z města, ale na cestě domů byl zajat a dopraven zpět v poutech a v doprovodu vojenského oddílu. Když se poprvé objevil před koncilem a pokusil se odpovědět na vznesené žaloby, uvítaly ho výkřiky: „Do ohně s ním! Do ohně!“ (Bonnechose, sv. 1, str. 234) UVěznili ho, spoutali řetězy v poloze, která mu působila veliké utrpení, a dávali mu jen chléb a vodu. Po několika měsících krutého vězení Jeroným onemocněl a jeho život byl ohrožen. Proto jeho nepřátelé z obav, že by jim mohl zemřít, s ním nenakládali tak krutě, i když jej drželi ve vězení ještě celý další rok.

Husova smrt nepřinesla takové výsledky, jaké přívrženci papežství očekávali. Porušení ochrany, kterou Husovi zaručoval doprovodný list, vyvolalo bouři rozhořčení, proto se sněm rozhodl, že bude lepší Jeronýma neupalovat, ale pokud to bude možné, přinutit ho, aby odvolal. Jeroným byl předveden před koncil, kde byl postaven před volbu: buď odvolat, nebo zemřít na hranici. Na počátku jeho věznění by smrt byla bývala dobrodiním v porovnání se strašným utrpením, které musel podstoupit. Nyní však, oslaben nemocí, útrapami pobytu v žaláři a ztrápený úzkostmi a nejistotou, odloučen od přátel a zarmoucen nad Husovou smrtí, byl Jeroným zlomený a podrobil se koncilu. Zavázal se, že bude vyznávat katolickou víru a přijal rozhodnutí koncilu odsuzující Viklefova a Husovo učení s výjimkou svatých pravd, které učili. (Bonnechose, sv. 2, str. 141).

Touto výjimkou se Jeroným pokoušel uchlácholit hlas svědomí a uniknout tvrdému údělu. V samotě vězení však pochopil jasněji, co vlastně udělal. Přemýšlel o Husově odvaze a věrnosti, myslel přitom také na to, jak sám pravdu zapřel. Myslel na nebeského Mistra, kterému se zavázal sloužit a který pro něho zemřel na kříži. Před tím, než odvolal, nacházel v utrpení útěchu v jistotě, že je mu Bůh nakloněn. Nyní ho však mučily výčitky a pochybnosti. Uvědomoval si, že bude muset učinit ještě další odvolání, než bude moci dosáhnout smíru s Římem. Cesta, na níž vstoupil, mohla skončit jen úplným odpadnutím. Proto se rozhodl: Nezapře svého Pána, aby tím unikl krátkému utrpení...

Vzal zpět své dřívější odvolání a jako člověk odsouzený k smrti požádal, aby mu byla poskytnuta příležitost se hájit. Prelát se obával jeho slov, a proto trvali na tom, aby buď jen potvrdil, nebo popřel pravdivost obvinění, která proti němu byla vznesena. Jeroným se ohradil proti takové krutosti a nespravedlnosti: „Držite mě zavřeného tři sta čtyřicet dní ve strašném vězení, ve špině, v odporném puchu, v krajním nedostatku všeho; a teď mě přivádíte sem a odmítáte mě vyslechnout, a přitom poskytnete sluchu mým úhlavním nepřítelům. ... Jste-li opravdu moudří, jste-li opravdu světlem světa, dbejte, abyste nehřešili proti spravedlnosti. Co se mne týče, jsem jen slabý smrtník. Můj život má jen nepatrný význam. A napomínám-li vás, abyste

nevynášeli nespravedlivý rozsudek, říkám to spíše ve vašem zájmu než ve svém.“ (Bonnechose, sv. 2, str. 146, 147)

Nakonec jeho žádosti vyhověli. Před svými soudci Jeroným poklekl a modlil se, aby Boží Duch vedl jeho myšlenky i slova, aby nepromluvil nic, co by neodpovídalo pravdě nebo co by bylo nehodné jeho Mistra. Vyplnilo se na něm toho dne zaslíbení, které Pán dal prvním učedníkům: „Budou vás vodit před vládcy a krále kvůli mně, abyste vydali svědectví jim i národům. A když vás obžalují, nedělejte si starosti, jak a co budete mluvit; neboť v tu hodinu vám bude dáno, co máte mluvit. Nejste to vy, kdo mluvíte, ale mluví ve vás Duch vašeho Otce.“ (Mt 10,18-20)

„Jeronýmova slova vyvolala úžas a obdiv i jeho nepřátel. Po celý rok byl zavřen v žaláři, kde nebylo možno číst, ba ani vidět, a kde prožíval velké tělesné útrapy a velká duševní muka. Přesto se díkymu, které předložil, využívaly takovou logiku a pádnost, jako kdyby byl měl možnost je nerušeně studovat. Připomněl svým posluchačům dlouhou řadu svatých mužů, kteří byli odsouzeni nespravedlivými soudci. Téměř v každé generaci se vyskytují jedinci, kteří se snaží povznést lid své doby a jsou za to tupeni a odsuzováni. Později se však ukáže, že si zaslужují úctu. Sám Kristus byl odsouzen jako zlosyn nespravedlivým soudem. Když Jeroným dříve odvolával své názory, vyslovil souhlas, že rozsudek odsuzující Husa je spravedlivý. Nyní však prohlásil, že toho lituje, a podal svědectví o nevině a svatosti tohoto mučedníka: „Znal jsem ho od dětství. Byl to mimoočividně znamenitý muž, spravedlivý a svatý; byl odsouzen přesto, že byl nevinen. ... Také já jsem hotov zemřít. Nezaleknu se muk, která mi připravují moji nepřátelé, nezaleknu se falešných svědků, kteří se jednou budou muset odpovídat za své lži před velkým Bohem, jehož nic nemůže oklamat.“ (Bonnechose, sv. 2, str. 151)

Jeroným se sám pokáral za to, že zapřel pravdu: „Ze všech hříchů, které jsem spáchal od svého mládí, žádný tak netíží mou duši a nevyvolává tak ostré výčitky jako ten, který jsem spáchal na tomto osudném místě, když jsem schválil nespravedlivý rozsudek vyneseny nad Viklefem a nad svatým mučedníkem Janem Husem, mým učitelem a přítelem. Ano. Doznávám a prohlašuji s hrůzou, že jsem hanebně ztratil odvahu, když jsem ze strachu před smrtí zatratil jejich učení. Proto prosím Všemohoucího Boha, aby mi ráčil odpustit mé hříchy, obzvláště pak tento, nejhavnější ze všech.“ Ukázal na své soudce a rozhodně řekl: „Odsoudili jste Viklefa a Jana Husa ne proto, že otřásali učením církve, ale prostě proto, že prányřovali hanebnosti páchané duchovenstvem – jeho okázalost, nadutost a všechny neřesti prelátů a kněží. To, co tvrdili a co nelze vyvrátit, tvrdím a hlásám i já.“

Jeho řeč byla přerušena. Prelát, třesoucí se vztekem, volal: „Což je zapotřebí dalšího důkazu? Zde vidíme na vlastní oči nezatvrzelejšího z kacírů!“ Jeroným si nevšiml výřavy a zvolal: „Jakže? Myslíte si, že se bojím zemřít? Drželi jste mě celý rok ve strašném vězení, hroznějším než sama smrt. Zacházeli jste se mnou krutěji než Turek, Žid nebo pohan,

Dokončení na str. 16

Slavnosti vína ve Wetzlaru a piva v Písku

Poslední červencový víkend se Písek představoval na Slavnostech vína v partnerském městě Wetzlaru. Naše město bylo na tuto akci pozváno poprvé. Většina návštěvníků akce se tak seznámila s kvalitními moravskými viny a byla velmi mile překvapena jejich kvalitou. Kromě toho měli možnost získat informace o turistické nabídce města Písku. Slavnost navštívil také starosta Písku Michal Čapek a radní pro oblast zahraničních vztahů města Jiří Hořánek. Děkujeme písecké pobočce firmy Vino Hruška za skvělé zajištění akce. Wetzlarští přátelé se tradičně zúčastní Pívních slavností v Písku, 1. až 2. září bude možnost ochutnat hesenské speciality, především jablečné víno a související produkty.

EDITA KUČEROVÁ, odbor školství a kultury

Athelas: Běhají andělé?

Krásné srpnové dny, milí pisečtí přátelé!

A je to tu. Já vám to psala minule – a nikdo mi v těch horkých letních dnech nevěřil. Svatá Anna, chladna z rána. Vzduch se proměnil, nebe přineslo déšť s větrem a tak trochu, maličko, na mně zívnu omylem probuzený podzim, ukázal svůj větrný chřtán a pohrozil mi svým chladným, deštivým prstem. Něco ve smyslu: „No jo, Kačko, to víš, to nemáš tušení, jak asi bude 10. září...“

Aaaaaa, tak tohle už známe. To ví přece každý, že to nikdo neví. Nebo jinak. Ví Bůh. Přesně tak. A tak já to nechám s tím počasím tedy letos nechám na Něm pro jistotu. „Tak, co tam máme dál?“, ptá se má nenasytná rozjetá mysl, která potřebuje zanalyzovat všechny potenciální katastrofy ze soudku s názvem: „příprava charitativní běhací/chodící/degustační akce“ a zabránit jim. Sedím u stolu, u čtvrté kávy, myšlenkami se za-

toulám k úvaze nad tím, kolik jich asi zvládnou vypít, aniž by se mi rozbušilo srdce, přiznám si, že to s tou zrnkovou hořkovou tekutinou vážně přeháním a následně se přesouvám k jiné myšlence, ze zcela jiného kouta mé mysli. „Běhají andělé?“ ozve se tiše někde ze dna mé hlavy...

Co je to za nesmysl? Andělé samozřejmě existují, o tom snad nikdo nepochybuje. Nebo ano? No dobře, ať tak či tak, všechny přece zajímá zejména to, jestli mají opravdoví andělé křídla. Všude jsou s křídly vyobrazení a namalování, vysochání... tak jistěže mají křídla. Ale umějí běhat? Má, změnou počasí zřejmě dost překvapená a unavená mysl se zachechtá, až se za břicho popadne a řekne: „Jistěže umějí běhat... proč by to ale dělali, když mají křídla. Raději spíš poletí snad, ne? A vůbec, proč se ptáš?“

– **STŘIH** – „Víte, já bych vás chtěla poprosit, jestli byste s námi do toho nechtěli jít. My jsme

domácí hospic, my totiž vůbec neběháme. Víte. Také jsme nebyli na žádném závodě nikdy. Víte. No, a tak jsme se rozhodli uspořádat charitativní běh... víte... my se to určitě nějak naučíme,“ přivru oči pokaždé, když to takhle podobně (no, možná trochu inteligentněji) někomu vyprávím, protože se trošičku bojím té reakce, toho výrazu tváře, když si dotyčný člověk, za kterým přicházím s prosbou o pomoc a o podporu, o partnerství, uvědomí, co mu to vlastně povídám. Hospic v běhu. To jsem z toho jelen (řekne si určitě). No ano... je to BĚH mezi MOSTY. S jelenem. Jako je mýdlo s jelenem, tak my máme běh s jelenem.

A oni jsou všichni tak nějak andělsky hodní. Usmějí se, napíší email, zavolají a řeknou: „Ano, my vás rádi podpoříme...“ A víte co vám řeknu? Začínáme s touhle celou – pro nás v hospici první – větší sportovní akcí chápat, že i tady platí „cesta může být cíl“. Že ta obrovská podpora piseckých sportovních klubů, firem, jednotlivců a organizací je už v podstatě téměř šťastné probíhání cílovou páskou s rukama nad hlavou. A to jsme k tomu mostu ještě ani neodvezli medaile. Přijdete za námi? Můžete běžet, jít, kutálet se, válet sudy, nebo jít třeba i na chůdách, v plavkách či v potápěčském obleku, s jelenem či bez... nám je to v zásadě úplně jedno, jak uznáte za vhodné. My vás rádi přivítáme v jakémkoliv oblečení, provedení, formě a stavu. Můžete dokonce běžet „vopravdicky“ jako závodník s časomírou – i 10 kilometrů. A dostat „vopravdický diplom“.

Můžete si koupit startovní na „slepu degustaci“ 5 druhů vín s Víno Hruška, která proběhne závěrem v pozdním odpolední. Vinomilci, bruste si chuťové pohárky! Markétka od Hrušků s manželem se na vás již těší. I na slavnosti vína následující týden je třeba přeci trénovat. Můžete krátkou trasu projít symbolicky procházkou. Můžete si poslechnout Elišku Kotlínovou, která nám s kapelou zahraje a zazpívá, protože nám taky tak nějak stále fandí a drží palce. A možná přijde i kouzelník... třeba někdo ze známých piseckých sportovců? Možná někdo, kdo je držitelem Guinnessova světového rekordu ve výdržu v prkně a běhá bos maratony? Možná někdo, koho znáte z televizních obrazovek? Slibovat to nemůžeme, protože znáte to, ono se někdy do poslední chvíle neví nic. Já bych si však každopádně, milí čtenáři, prostě zapsala, že 10. 9. 2023 s dětmi či bez dětí, běh či procházka, bude to fajn (nejen) sportovní odpoledne.

Často se mě lidé ptají, v čem spočívá charitativní rozměr této akce. Veškeré zaplacené startovní se stane darem, za který nakoupíme léky a zdravotnický materiál pro naše pacienty. Každý běžec (chodec, vinomilec) se tak stává andělem, který plní přání. Přání ZŮSTAT DOMA. Těm, kdo jsou v závěru svého života.

– **STŘIH** – Už znám odpověď. Andělé běhají.

Krásné letní dny z Domácího hospice Athelas a opravdu moc se na vás těšíme 10. září 2023 od 12:00 u Kamenného mostu. Více na plakátech ve městě či na www.behmezimosty.cz.

Za celý organizační „běhací“ tým i za celý Athelas
KATKA LITERÁKOVÁ

Jak pomáhat zvířatům, aby to bylo správně – 1. díl

Jsem pamětník a tak pamatuji doby, kdy nebyla vytvořena síť záchranných stanic a tak se lidé s požadavky záchrany zvířat obraceli na veterináře nebo zoology v regionálních muzeích...

Jsem fanda chalupaření. Jako muzejník si cením toho, že díky chalupářům se v mnoha případech zachránily venkovské stavby zděděné mladými žijícími ve městech a tím bylo i zabráněno vyhlídňování vesnic. A protože si vážím práce a umu našich předků, cením si i toho, že mnoho chalupářů staré stavby zrekonstruovalo citlivě a zachovalo i mnoho předmětů a pracovního nářadí generací předešlých. Vzhledem k tomu, co jsem napsal, tak nikoho jistě nepřekvapí, že miluji knihy Františka Nepila „Jak se dělá chalupa“ a také „Dobré a ještě lepší jítro“ (Nakladatelství Novinář, 1983). V té poslední jmenované mne zaujal popis toho, co jsou lidé ochotni udělat, aby zvířatům pomohli. Nedá mi to, abych pro inspiraci dalším generacím nezařadil část kapitoly nazvané **Sýkorky a pošťolka**:

„Dnes už není problém vidět čas od času žirafa, hrocha, tygra či jiná nedostupná zvířata. K mravenčíkům, tuleňům a psounům pijeme čaj a příkusuje albertky, když spokojeně sledujeme v televizi, jak jim člověk negativně ovlivňuje jejich životní prostředí. Méně už slyšíme, jak nám to zvířata oplácejí a ovlivňují životní úroveň člověka. Pomalu už nemám ve venkovském přibuzenstvu nikoho, komu by sýkorky nepostavily hnízdo například v pumpě. Nevím, proč je pumpa tak ideálním hnízdištěm, avšak než tam sýkora snese vajíčka, než vysedí mláďata a než je vyvede, tak uběhne půl druhého měsíce. Takže je rodina šest neděl bez vody a dalších čtrnáct dní trvá, než se trubky pročistí od rezu a než je voda k pití. A je zajímavé, že všichni ti příbuzní vydrželi chodit dva měsíce pro vodu do obecní studny...“

Jsem pamětník, a tak pamatuji doby, kdy nebyla vytvořena síť záchranných stanic, a tak se lidé s požadavky záchrany zvířat obraceli na veterináře nebo zoology v regionálních muzeích. Ti ale neměli ani potřebné technické vybavení, ani veterinární dovednosti. Mnohdy spíše dovednosti preparátorské. Já jsem si byl vědom toho, že ochrana přírody a zvířat je mou profesní povinností. Mé důvody byly čistě zistné. Když nebude zdravá příroda, nebudou v ní zvířata a tím pádem přijdu o práci. A tu jsem jako rodič potřeboval a jako profesionál miloval. Proto jsem se snažil chránit přírodní prostředí a také, v rámci svých možností, divokým zvířatům pomáhat.

Prvotní způsob pomoci by mohl být označen jako preventivní. Týká se například ochrany území představujících pestrou škálu různých typů biotopů, které umožní přežívání různých druhů živočichů. Já jsem nastoupil do terénní praxe v roce 1970 a tehdy si odborné orgány státní ochrany přírody představovaly ochranu přírodního pro-

středí zákazem hospodaření a omezením vstupu veřejnosti. Praxe brzy ukázala, že nelze zakonzervovat stav určitého území s představou, že tím toto území zachováme v jeho původním stavu.

K pochopení stačí jednoduchý příklad. Užitečným biotopem pro obojživelníky je tůň. Ale ta je mnohdy obklopena porosty a z nich do tůně každoročně padá listí a větve. V tůni vyrostou vodní a bahenní rostliny a ty v zimě odumřou. Po čase se z tůně stane močál, poté lužní les a nakonec suchozemský les. Kdybychom takové území nechali bez zásahu dostatečně dlouhou dobu, les by se vyvinul v prales. Ten je, s výjimkou skalnatých vrcholů hor, konečným přirozeným prostředím pro celé území České republiky. Takový stav tu byl zřejmě v době, kdy na vrcholu hory Říp stnul praotec Čech se svou družinou. Tehdy musel prales porůstat nejen svahy, ale i vrchol Řípu, takže náš praotec nemohl pro samé stromy vidět mléko ani strdí. Možná to viděl ve svých představách. Pokud ano, jsem mu vděčný, že tu zakotvil a my tu můžeme žít. I když mléka i strdí je na našem území jaksí čím dál méně.

Z vlastní zkušenosti jsem mohl pozorovat vývoj území tůň v ochranném pásmu nejcennější

Jak pomoci vlaštovkám a zabránit znečišťování hnízdní podložka. Foto Libor Goldy Golán

pisecké rezervace, rybníka Řežabinec. Na přelomu 19. a 20. století bylo území za hrází východně od rybníka pískovnou. Zdejší jemné písky byly těženy a využívány na štukování chalup. Já jsem ovšem přišel už v době, kdy z jam po vytěženém písku byly tůně (jejich zaplavení bylo způsobeno zvýšením vodní hladiny v rybníce nad normativní stav). Tím vznikl nový typ biotopu využívaný mnoha druhy obojživelníků. Okolní pozemky zarostly náletem osik, bříz, olší a dubů. Ale porost byl tak přehoustlý, že kmeny stromků byly tenké jako tyčky a navíc bez rozvětvení, které by poskytovalo prostor pro hnízdění ptáků.

Když došlo k tomuto vývojovému stadiu, už odborné orgány státní ochrany přírody poznaly potřebu v chráněných územích a jejich ochranných pásmech aktivně hospodařit, aby se daný typ chráněného prostředí udržel. Na Řežabinci došlo na prořezávky porostu a později i na omezení některých agresivních bahenních rostlin (např. orobince), které tůně na Řežabinci zarůstaly, a v jednom případě i k obnově kvality biotopu vybagrováním nejvíc zametněné tůně.

Územní ochrana je nejvýznamnějším způsobem, jak zvířatům pomoci. Jedině ona jim totiž zajišťuje všechny podmínky pro život. Jak vhodná místa pro hnízdění, tak i potravu. Tento typ ochrany podléhá regionální nebo státní správě, a tak vliv jednotlivců je možné prosadit jen prostřednictvím politiků, neziskových organizací nebo občanských sdružení.

Další typ pomoci zvířatům je zaměřen už na **konkrétní skupiny zvířat nebo jednotlivé druhy**. V těchto případech už může často pomoci každý, kdo má rád přírodu a její obyvatele. Škála praktické pomoci je široká. Hmyzu pomůže, když budeme mít na zahradě bohatý sortiment kvetoucích rostlin a trávu nebudeme sekat na typ „golfové hřiště“. Pomůže i instalace hmyzích domečků a čmelínů. Tím podpoříme nejen hmyz, ale i ptáky. A nejde jen o ptáky hmyzožravé, jako jsou například sýkory, ale i zrnožraví ptáci loví v době hnízdění hmyz, aby jim nakrmili svá mláďata. „Masitá“ potrava urychluje růst ptáčat a tím se zvětšuje šance na jejich vyvedení bez ztrát. Ptáččí hnízdo s mláďaty je totiž místem nebezpečným.

Umělecké ztvárnění budky v dutině kmene. K. Pecl

Ten druhý... – o Jeronýmovi

Dokončení ze str. 15

takže maso mi doslova uhnívá zaživa a odpadá od kostí; a přesto si nestěžuji, neboť nařikání nesluší zmužilému. Musím však vyslovit svůj úžas nad tak velkým barbarstvím vůči křesťanu.“ (Bonnehose, sv. 2, str. 151-153)

Brzy nato byl nad Jeronýmem vyneseno rozsudek. Byl vyveden na totéž místo, na němž skončil svůj život Jan Hus. Cestou si zpíval a jeho tvář zářila radostí a pokojem. Jeho pohled byl upřen na Krista a ztratil strach ze smrti. Když se kat chystal zapálit hranici, stoupl si za něho, Jeroným však na něj zavolal: „*Jen přístup směle přede mne a zapal oheň před mým zrakem. Kdybych měl strach, nebyl bych tady.*“ Poslední slova, která pronesl, když už kolem něho šlehal plameny, byla modlitba: „*Pane, Vše-*

mohoucí Otče, slituj se nade mnou a odpusť mi mé hříchy, neboť ty víš, že jsem vždy miloval tvou pravdu.“ (Bonnehose, sv. 2, str. 168) Jeho hlas přestal znít, ale jeho rty se dále pohybovaly v modlitbě. Když oheň dokonala své dílo, byl popel i se zemí sebrán a jako popel Husův byl vhozen do Rýna. Tak zemfeli věrní šířitelé světla. Avšak světlo pravdy, kterou hlásali – světlo jejich hrdinského příkladu – nemohlo být uhašeno. Se stejným úspěchem by se lidé mohli pokusit obrátit slunce na jeho dráze, s jakým mohli zabránit příchodu onoho dne, který právě tehdy vzházal pro svět.

Z dostupných materiálů zpracoval

ROŠTA HOMOLA
Oddělení spirituální péče – Nemocnice Písek

Jak pomáhat zvířatům, aby to bylo správně – 1. díl

Dokončení ze str. 17

Pro predátory je to lákavá nabídka bohaté a snadné kořisti, která na sebe navíc sama upozorňuje. Když mláďata zaregistrují v blízkosti hnízda nějaký pohyb, hned vztyčí hlavy s otevřenými zobáky a ještě k tomu hlasitě žadoní o potravu. Tak se paradoxně mohou snadno stát potravou sama.

Mnohým ptačím druhům můžeme nabídnout vhodné místo pro hnízdění instalací budek. Těch je mnoho typů určených pro různé druhy ptevců. A jak je vidět na fotkách, nemusí to být jen klasické bedýnky. I pro některé dravce, sovy nebo datlovi-

té ptáky se dají koupit nebo vyrobit budky, jejichž rozměry jsou přizpůsobené jednotlivým druhům. A když ptáky budeme ještě přikrmovat, zvýšíme jejich šance na přežití a úspěšné rozmnožení. **I netopýřům lze pomáhat.** Stačí vyvěsit na chalupu nebo dům netopýří budku.

Uvedené typy pomoci jsou obvyklé a dost rozšířené, protože nevyžadují větší úsilí a člověka neomezují. Ale jsou lidé, kteří dokážou pomáhat i za cenu sebeobětování. Uvedu několik příkladů.

U mého bratrance na Moravě si pár vlaštovek

Dvě budky využívající dutiny pro chov holubů. Vlevo pro vrabce, vpravo pro rehy. K. Pecl

Na Makově zachránili mořskou orlici

- 11. ČERVENEC: Jan Zámečník s Dianou Krejčířkovou viděli při procházce v lese na zemi pobíhat orla mořského. Zavolali do Záchrané stanice živočichů Makov a společně orla odchytili. Jde pravděpodobně o letošní mladou samici, byla velmi vyhublá a bez pomoci by za pár dnů uhynula.
- 16. ČERVENEC: Zdá se, že orlice je z nejhoršího venku. Začala baštit i ryby, včera jen hozenou, dnes si ji vyndala i z vody. Na videu si můžete i poslechnout, jak to trhá :-).

- 20. ČERVENEC: Orel mořský se bude učit létat v záchrané stanici Rozovy u Temelína. Díky velmi dobré spolupráci jsme využili nabídky této záchrané stanice při Zoo Hluboká a hlavně Petra Skály. Mají tu víc jak 30 metrů

vybral pro své hnízdění jeho garáž. K tomu, aby Jindra zabránil znečištění auta, by stačilo zavřít okno nad vraty garáže. Ale on zvolil jiné řešení. Potěšilo mne, když jsem od něj dostal zprávu: „Přiletěly vlaštovky, auto jde ven z garáže.“

Dalším příkladem obětavého přístupu k ptákům může být příběh o hnízdění rehků domácích na chalupě mých přátel. Ti měli zjara v ložnici otevřenou ventilaci a jednou, když po několika dnech opět přijeli na chalupu, zjistili, že za ozdobnou řezbou rámu zrcadla si stává hnízdo čermáček. Zavolali mi a chtěli poradit, co mají udělat, aby hnízdění umožnili. Já jsem jim vysvětlil, že dospělci jim nic neznečistí, a dokonce přežijí i občasně vyrušení. Ale horší to bude s mláďaty. Rodiče znají cestu na hnízdo i z chalupy ven, ale mláďata se budou učit létat v jejich ložnici, a než pak najdou cestu ven, zanechají na vybavení ložnice znatelné stopy. Přátelé mohli zavřít okno a problém by byl vyřešen. Místo toho prohlásili: „Obětujeme ložnici!“ Postele a ostatní nábytek zakryli prostěradly a vystěhovali koberec. Rehkové jim udělali radost tím, že úspěšně vyvedli pět mláďat.

Ale ne každý je ochoten pomoci zvířatům za cenu sebeobětování. Panu Goláňovi si chtěly vlaštovky postavit hnízdo přímo nad vchodem. Nabídl jim náhradní ubytování kousek vedle a ony to přijaly.

Další možnosti ochrany a příběhy o záchraně se dočtete v příštím pokračování.

KAREL PECL,
spolupracovník Prácheňského muzea
a Záchrané stanice živočichů Makov

dlouhou rozlétávací voliéru. Orel si tam natrénuje křídla a naučí lovit ryby před vypuštěním do přírody. Díky!

- 5. SRPNA: Orel mořský se vrací zpět do přírody. Jeho pohyb bude sledovat vysílačka. Zhruba po měsíci jsme tak mohli letošní mládě orla mořského vypustit zpět do přírody. Při vypuštění pomáhal Lubomír Peške, odborník na telemetrii a záchranu světově ohrožených druhů v Evropě, Asii a Africe (viz foto nahoře).

Před vypuštěním se na orla přijel do stanice podívat starosta města Písku Michal Čapek. Pohyb orla ochránci přírody sledují přes vysílačku, v případě nouze mu tak mohou znovu pomoci.

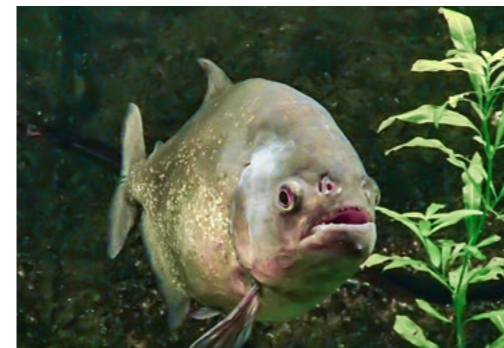
LIBOR ŠEJNA, Makov

Expedice Zoogeos – Venezuela 21. část: Los Llanos – poslední den a noc

Bylo něco po čtvrté odpoledne, když jsem se vrátil na finku seňora Clemense. Hned první informace přinesla zklamání a zhatila mé těšení na ochutnávku kapybary. Argument, že se nepodařilo žádnou ulovit, mi přišla jako hodně naivní výmluva, protože jsem je několikrát pozoroval z takové vzdálenosti, že by se daly střelit i prakem...

Nicméně Clemens nabídl zájemcům návštěvu rybáře, ale jak se ukázalo, byl jsem jediný, kdo projevil zájem. Asi to souviselo s tím, že ryby byl hlavní obor mého studia a také moje bohatá praxe akvaristická. Ostatní měli obory jiné a tím pádem i jiné plány. Clemens mne na finku rybáře zavezl a odjel s tím, že zpátky mne odveze soused.

Musím přiznat, že náhradní odpolední program mne uspokojil. Nejen, že jsem se dozvěděl mnohé pravdy o piraních, které neodpovídají obecně šířeným informacím a představám o jejich krvežíznivosti, ale také jsem mohl pečene piraně ochutnat. Jako kluk jsem na Berounce chytal malé okouny a ty jsme si pak s kamarády pražili

Dravá ryba místní řeky – piranha

na plechu nad ohněm. Díky propečení se dali jíst i s kostmi jako křupky. Podobně mi chutnaly i upražené piraně.

Když jsem navečer dorazil na farmu, už se chystalo večerní posezení. Seňor Clemens pochopil, že útoky komárů nás deptají, a proto pozval tři mladíky, kteří nám přinesli osvědčený prostředek na snadnější přežití. Abychom komáry odradili, použili jsme osvědčené prostředky, kterými byly oblečení zakrývající většinu těla a oslí trus smíchaný se slámou a vložený do děrované ple-

Večerní posezení s vykuřováním komárů

chovky na klacku. Po zapálení směsi jeden z nás postupně s kuřidlem obcházel a snažil se nás obalit do kouřové clony. Pravdou je, že tato ochrana byla docela nepříjemná a také ne zcela stoprocentní. Mladíci nám nabídli inovaci, řešení jdoucí s dobou – nitrotelní ochranu. Měli ji v kulaté plechové krabičce a nazývali ji „čímó“. Užívá se tak, že si pastou připomínající asfalt (a podobně i chutnající), natřete pomoci prstů dásně. Netrvalo to dlouho a účinek se dostavil. Nejen, že jsme přestali komáry vnímat, ale ještě k tomu jsme se velice rozveselili. Moc jsme se nasmáli, když si někdo sedal na židli, která tam nebyla, nebo se snažil projít zdí, která tam naopak byla. Ale jak čas běžel, tak i účinky tohoto repelentu proti komárům pominuly a my jsme se postupně vrátili do reality.

Toto byl náš poslední večer na fince. Zítra ráno zvedneme kotvy a přesuneme se na další místo naplánované k prozkoumání. Bude jím biotop nejvyšších hor Venezuely. Ale to bude až zítra, noc byla ještě mladá, a tak nebylo třeba smutnit nad zítřejším loučením. Aleš si vymyslel podnikatelský záměr, který by mu mohl pomoci vydělat nějaký ten dolárek a ještě by nám poskytl nezapomenutelné zážitky. Nabídl nám sázku, že chytí za 35 dolarů (5 dolarů od každého) do ruky živého kajmana. Protože pracoval jako zoolog v Zoo Jihlava, měl určité zkušenosti s odchycem různých zvířat a tím i předpoklady k úspěchu. Aspoň si to myslel. Museli jsme být ještě zdrogovaní, protože jsme mu na ten idiotský nápad radostně kývli.

Vzali jsme čelovky a vydali se na tůň v okolí finky. Zjistit, kde kajmani jsou, je v noci snadné. Stačí namířit baterky a čelovky na hladinu a jejich svítící oči je prozradí. Podle vzdálenosti mezi očima se také pozná, jak velké to které zvíře je. Hned u první tůně Aleš vstoupil neohroženě do vody, zatímco my jsme mu statečně kajmany nasvětlovali. Předpokládali jsme, že se jen tak chytit nedají a dokonce, že by se mohl lovit obrátit a kajmani by mohli ulovit Aleše. Mnozí kajmani se po rozčeření vody zanořili, další vydrželi Alešovo přiblížení, ale pak zmizeli, a byli i tací, kteří počkali na Alešův útok rukama na krk.

Překvapivé bylo, že všechny snahy o ulovení byly marné. Dalším překvapením bylo, že žádný kajman na Aleše nezaútočil. Když už pomalu nebylo po čem sáhnout, rozhodl se Aleš, že zkusí další tůň poblíž finky. I tam se situace opakovala. Vidina prohry a ztráty prestiže Aleše donutila

Pirana – nebezpečné ostré zuby

k zoufalému kroku. Rozhodl se, že zaloví v řece Caicaře. My jsme mu to nerozmlouvali, a tak jsme se přesunuli k řece.

Především lov se odehrával v hloubce od kolen po rozkrok. V řece to už byla jiná liga. Jednak tam bylo kajmanů méně, byli větší a ještě se k nim Aleš brodil po pás ve vodě. Několik marných pokusů, a když už jsme to chtěli odpískat, Aleš zařval. Byli jsme přesvědčeni, že ho drží kajman, ale opak byl pravdou. Aleš zvedl nad hladinu uloveného kajmana. Když píšu kajmana, tak hodně přeháním, byl to kajmánek, miminko. S takovým úlovkem jsme nepočítali. To byl podraz. Ale pravdou je, že ze zoologického hlediska se jednalo o kajmana brylového, takže objekt sázky byl v pořádku – a velikost nebyla při sázce specifikována.

Kajmánek putoval do plátěného pytle pro zítřejší dokumentaci a my se vrátili na farmu. Cle-

Čačalaka rudořitná je divoký pták, ale na farmách je chován jak u nás slepice

mens ještě nespál, líčil na stromě drátěné oko na odchyt vačice, která mu už několikrát probrala jeho drůbež – čačalaky rudořitné, když v noci hřadovaly v korunách stromů. Kradou také jejich vejce. Usínal jsem s pocitem hořkosti, že jsme se

Pokračování na str. 20

Expedice Zoogeos – Venezuela

21. část: Los Llanos – poslední den a noc

Dokončení ze str. 19

nechali napálit úlovkem, který bych ve dne zvládl i já. V noci nás vyrušil výstřel, ale to mne ze spacáku nezvedlo. Všichni farmáři mají zbraně a mnohdy i důvody je použít. Ráno jsme ten dů-

Portrét farmářem zastřelené vačice

vod poznali. Na stromě visela zastřelená vačice a seňor Clemens se nám chlubil, že ji ulovil díky našemu dárku, silné čelovce s dalekým dohledem.

Po snídani jsme vyfoťili našeho „úspěšného lovce“ s unikátním úlovkem, sbalili tábor a loučili se s našimi hostiteli. Protože jsme litovali, že jsme díky naší čelovce napomohli zastřelení vačice, která podle nateklých struků měla mladé, vyslali jsme Petra, aby během našeho loučení prošmejdl prázdný barák, a kdyby natrefil na čelovku, tak aby ji sebral. To se nepovedlo. A tak jsme

se trochu posmutněli navlékli do batohů a odešli k silnici čekat na místní autobus do Ciudad de Bolívar, kde přesedneme na dálkový autobus do Méridy, výchozího místo pro poznávání a zkoumání přírodního prostředí nejvyšších hor Venezuely chráněného v Národním parku Sierra Nevada.

Stojíme v přeplněném autobusu a v oknech se podobně jako v okénkách filmového pásu mihají obrazy močálů plné exotických vodních ptáků, pastviny se stády krav zebr se střídají s pastvinami koní, následují ostrůvky hustě porostlé stromy s hejny papoušků různých druhů a břehy vodních ploch se stády kapybar. To vše nám připomíná, jak bohaté jsou Los Llanos a jak málo jsme z nich stačili poznat.

Ještě jeden odborný doplněk na závěr týkající se lovu kajmanů. Udivovalo mne, že se Alešovi nedařilo hmátnutím do vody za hlavou kajmana ulovit. Pochopil jsem to až po letech v expozici

Hlava uloveného kajmána

Aleš s uloveným kajmanem

plzeňské Zoo. Zatímco krokodýlové plavou na hladině, kajmani ve vodě stojí opření o ocas na dně. Hlava je sice vodorovně na hladině, ale krk je ohnutý dolů. Proto se při hmátnutí do vody za hlavou nedá zachytit. Takže Aleš s lovem kajmanů žádné zkušenosti neměl. Ale zato měl dost zkušeností s tím, jak na nás vyzrát. Ale nelitovali jsme. Bylo to lepší kino než při mnohé české komedii. A hlavně že to lovec Pampalíny přežil ve zdraví.

Text a foto KAREL PECL
spolupracovník Prácheňského muzea
a Záchramné stanice živočichů Makov

Dřevěná výstava v Malé galerii Sladovny nabízí i poznávací hru

Společná výstava výtvarníků Silvia Belis a Martina Patříčného nově zdobí prostory Malé galerie písecké Sladovny. K zahájení bude do 17. září.

Jedinečná expozice umožňuje dětem i dospělým nahlédnout na dřevo z několika úhlů, poznat jeho historii, nástroje, kterými se zpracovává. V rámci výstavy Dřevo-Ruce-Srdce se návštěvníci mohou dřeva dotýkat, hrát si s ním: například si zkusit odhadnout váhu činek vyrobených z různých druhů dřeva. V expozici se rovněž mohou zapojit do poznávací hry. „Jednotlivá stanoviště poodkryjí svět tvorby se dřevem, ukáží vám strukturu různých dřev, výrobky z něj,“ vysvětluje princip a smysl dřevěné hry výtvarnice Silvia Belis. „Po splnění několika úkolů zde můžete zanechat otisk své ruky a zapojit se tak do slosování o ceny, které proběhne po ukončení výstavy,“ dodává.

Do Malé galerie je zdarma vstup při zakoupení vstupenky na jakoukoli jinou výstavu ve Sladovně, samostatné vstupné stojí 30 Kč, v létě otevřeno denně od 9 do 18 hodin.

KAROLÍNA VORÁČKOVÁ

Úspěch redakce školního časopisu Šobrožáček

Děti na naší základní škole Tomáše Šobra mají možnost zapojit se do vytváření školního časopisu Šobrožáček. Čtenáři v něm mohou najít například informace o akcích na naší škole, zajímavé rozhovory nebo tipy na výlety. V letošním roce se školní redakce zapojila do soutěže Školní časopis roku 2023 v Jihočeském kraji, kde děti získaly ocenění za **dopisy Dagmar Šimkové, které byly otištěny v zimním vydání – několik ukázek dopisů si můžete přečíst níže. Vedení školy odměnilo členy školní redakce poukázkou do knihkupectví.**

MILENA ŘEŘICHOVÁ, VENDULA BÍLKOVÁ

Milá Dášo,
posílám Ti dopis do nebe. Víím, že jsi to měla v životě těžké, proto Ti ho posílám.

Byla jsi laskavá a dobrosrdečná. Všichni na Tebe mají památku. I most pojmenovali po Tobě. Viděl jsem Tvé fotky a musím říct, že jsi byla kočka. Víím, že jsi měla hodného tatínka, ten ti postavil vilu Martu. Byl jsem se tam podívat.

Chtěl bych se rozloučit.

Filip Bandy, 8.B

Milá Dagmar Šimková,
obdivuji Tě, že jsi to dokázala vydržet 14 let v „base“ za něco, co by nemělo být trestné. Vila Tvého tatínka nevypadá úplně nejlíp. Je rozbitá, zničená a zchátralá. Všichni na Tebe a tvou rodinu vzpomínáme. Mnoho lidí z města Písku by rádi z vaší vily udělali nějakou skvělou památku na vás.

Jak vííme, měla jsi nádherné dětství, milovala jsi koně a trávila jsi hodně času na plovárně. Také

Tě někteří lidé moc nemuseli, protože si mysleli, že jsi nafoukaná, což já si nemyslím.

Abych nezapomněla, máme po Tobě pojmenovanou památku – most, který přes řeku skoro až k vaší vile. Na konci mostu je pamětní deska, kde je Tvoje jméno, rok narození a úmrtí.

Jednou jsem se byla ve vaší vile podívat, bylo to dobrodružné a měla jsem i trochu strach. Ale je to zážitek.

Teď už jsi nahoře se svou rodinou. Vzpomínáme na Vás.

S pozdravem

Caroline Gažiová, 8.B

Milá Dagmar,
dnes jsem se o Vás dozvěděla spoustu věcí. Zjistila jsem Váš životní příběh a moc Vás obdivuji za to, jaká jste byla silná a sebevědomá žena. Nechápu, jak jste přežila 14 let ve vězení.

Oceněná redakce časopisu Šobrožáček

Určitě to muselo být strašně těžké, jak s Vámi zacházeli, a navíc jste nemohla vědět, že díky hloupému vtipu můžete jít do vězení.

Vaše vila je bohužel zdemolovaná. Věřím, že časem z ní udělají historickou památku. Dnes je Písek velice krásný a určitě byste si tu žila lépe než dříve.

Myslím si, že jste byla velice statečná a je dobře, že jste vydala tu knihu. Ještě jednou říkám, že to pro Vás nebylo lehké a opravdu máte můj obdiv, že jste neztrácela naději a po tom všem jste žila svůj život naplno.

Chci, abyste věděla, že na Vás nikdo nezapomněl a jste hrdinkou.

S pozdravem

Verča z roku 2022

Může být méně více? (nejen o fabrikách, kamionech a spalovně)

Kamiony, jež různě postávají na okraji města či v průmyslové zóně, mi vždycky připomenou, jak se některé věci prostě nedaří. O chybějícím zachytěném parkovišti pro naši průmyslovou zónu jsem realizoval reportáž již před osmi lety skrze (dne již neexistující) Písek.tv.

Pro řidiče nákladní dopravy není Písek žádný meď. Máme sice poměrně velkou a prosperující průmyslovou zónu, ale na nějakou obslužnost se jaksi zapomnělo. Tuším již v roce 2018 jsme jako zastupitelé zamítli návrh na budování „truck parku“, neboť podobný záměr se měl realizovat i na druhém konci naší průmyslové zóny. Nakonec není ani jeden.

I mé první interpelace před pěti lety a další v průběhu let se snažily upozornit na to, že řidič je také člověk. Chce si dojet někde na záchod, dát si třeba sprchu a s trochou štěstí i něco sníst. Ano, jak namítali někteří politici, parkování by mělo být v zájmu jednotlivých fabrik. Já si však myslím, že nějaký ten komfort a vstřícnost může přijít i ze strany města, které je na průmyslovou zónu pyšné. V současné době se nám tato výrobní část města bude opět rozrůstat. Možná by bylo dobré podívat

se na nezaměstnanost a zájem místních obyvatel o nová pracovní místa. Aby nám nové firmy nepřivedly do města jen další zahraniční pracovní sílu bydlící po ubytovnách a často nemající k městu žádný vztah. Stejně jako parkoviště by bylo moc fajn budovat byty, aby nová pracovní příležitost byla například šancí pro celé rodiny se do našeho města přistěhovat.

Zkrátka je otázkou, jaký přínos bude mít rozšiřování fabrik pro naše město do budoucna a jak tomu coby město vyjdeme vstříc. Již nyní se nám nová výrobní zástavba blíží k té obytné. Obyvatelé městské části Purkratice ji vnímají s velkými obavami. Říkám si, jestli veliké projekty jsou vždycky prospěšné.

Podobné otázky budí i spalovna ZEVO. Rozumím potřebě vyřešit nakládání s odpady místních obyvatel. O dost méně však záměru navázat do Písku odpad (palivo) z širokého dalekého okolí. Navíc se v tomto případě jedná o historicky největší investici. Bylo by proto příhodné vyhlásit v této otázce referendum.

LUKÁŠ NEBES, člen Zastupitelstva města Písku

Vodní mlýn Hoslovice

DOŽÍNKY

26. 8. 2023 / 10 - 17 hod.

Vodní mlýn Hoslovice

- tradiční oslava sklizně
- ukázky mláčení obilí
- ukázky vázání povísel
- dílničky pro děti
- předání dožínkového věnce
- řemeslný jarmark
- pečení domácího chleba
- zahraje Trio Pošumavské dudácké muziky

vstupné 50/25 Kč
www.muzeum-st.cz

Vítáme a loučíme se Narodili se:

27. 6. **Tereze Klučkové**, Písek, syn **Benjamin Klučka**
27. 6. Ing. **Janě Asterové**, Lučkovice, dcera **Amálie Hanušová**
28. 6. **Anně Bartůňkové**, Vlachovo Březí, synové **Matyáš a Mikuláš Bartůňkovi**
30. 6. **Nikole Kulišové**, Netolice, syn **Tomáš Kuliš**
30. 6. Mgr. **Jindřiče Stuchlíkové**, Týn n. Vlt., syn **Maxmilián Vodička**
1. 7. **Tereze Prajsové**, Písek, dcera **Anastázie Prajsová**
2. 7. MUDr. **Kateřině Berkové**, Písek, syn **Tomáš Polívka**
3. 7. **Věře Pajerové**, Kovářov, syn **Tadeáš Pajer**
3. 7. **Marii Boudové**, Chlumany, dcera **Leontýna Mrázová**
4. 7. **Heleně Ptáčkové**, Lety, syn **Vítek Hurtala**
4. 7. **Elišce Sinnlové**, Dolní Bukovsko, syn **Michal Míka**
5. 7. **Barboře Guida**, Písek, dcera **Viktorie Guida**
5. 7. **Michaele Porubské**, Mikulov (okr. Břeclav), dcera **Mariana Porubská**
6. 7. **Nikole Sýkorové**, Jetětice, dcera **Klaudie Jelínková**
6. 7. **Bohumile Bardoňové**, Tábor, dcera **Adriana Zdeňka Bardoňová**
7. 7. **Tereze Svatošové**, Chrášťany, dcera **Valerie Rutrle**
7. 7. **Kateřině Tesařové**, Libějovice, syn **Maxmilián Bače**
7. 7. **Marcele Fürstové**, Písek, syn **Matyáš Fürst**
7. 7. **Markétě Smilové**, Vacov, syn **Jakub Smil**
8. 7. **Kateřině Doubravové**, Kladruby nad Labem, dcera **Vanessa Pešlová**
10. 7. MUDr. **Hedvice Polodnové**, Milevsko, dcera **Anastasia Ivanič**
10. 7. **Aleně Bublové**, Vesec, dcera **Sofie Jandová**

10. 7. Ing. **Lucii Švehlové**, Blehov, dcery **Zuzana a Ludmila Švehlové**
10. 7. **Veronice Pavlíčkové**, Újezd, dcera **Mia Pavlíčková**
11. 7. Ing. **Zuzaně Ščudlové**, Týn n. Vlt., syn **Aleš Vach**
11. 7. **Johance Benešové**, Čkyně, syn **Radovan Oulický**
11. 7. **Vladislavě Záhorové**, Křenovice, dcera **Mia Řežábková**
12. 7. **Daniele Stuchlíkové**, Albrechtice n. Vlt., syn **Tomáš Stuchlík**
12. 7. **Veronice Pösingerové**, Písek, syn **Dominik Bendula**
13. 7. **Vendule Nováčkové**, Protivín, syn **Petr Nováček**
13. 7. Ing. **Evě Blažkové**, Písek, syn **Vít Blažek**
13. 7. Bc. **Karolině Kolářové**, Milevsko, dcera **Julie Kolářová**
14. 7. **Evě Procházkové**, Střítež, syn **Šimon Šimák**
14. 7. Mgr. **Nikole Železné**, Rudolfov, syn **David Zelezný**
14. 7. **Nikole Bergerové**, Strakonice, syn **Tomáš Berger**
14. 7. **Evě Kuráňové**, Čimelice, syn **Daniel Kuráň**
15. 7. **Lucii Peroutkové**, Písek, dcera **Rozárie Peroutková**
16. 7. **Valerii Čížkové**, Písek, dcera **Aurora Čížková**
16. 7. **Michaele Bečvářové**, Písek, syn **Jakub Syrovátka**
16. 7. **Magdaleně Bílkové**, Cehnice, syn **Antonín Bílek**
18. 7. **Monice Čabanové**, Vodňany, dcera **Emma Daňková**
18. 7. **Juliaě Oláhové**, Písek, syn **Miran Mižikar**
20. 7. Bc. **Pavle Skalové**, Chvaletice, syn **Artur Skala**

19. 7. **Tatáně Thossově**, Soběslav, syn **Erik** a dcera **Eliška Thossovi**
20. 7. **Kateřině Jarešové**, Zlivice, syn **Filip Jareš**
21. 7. **Světlaně Zubajové**, Mirovice, dcera **Marie Abigail Zubajová**
21. 7. MUDr. **Tereze Kalkusové**, Háje u Příbrami, syn **Štěpán Kalkus**
21. 7. **Anežce Noskové**, Krsice, dcera **Valentýna Nosková**
21. 7. **Nikole Kumhalové**, Volary, syn **Tadeáš Tesař**
22. 7. **Tereze Kozákové**, Vodňany, syn **Kryštof Kozák**
22. 7. **Iloně Horkové**, Vodňany, dcera **Gabriela Horková**
23. 7. **Irině Baban**, Písek, dcera **Xenia Baban**
23. 7. **Haně Maňhalové**, Písek, dcera **Adriana Maňhalová**
24. 7. **Pavle Krámové**, Blatná, syn **Oliver Lávička**
24. 7. **Štěpánce Vonešové**, Písek, dcera **Anežka Vonešová**
24. 7. **Sabině Hajné**, Vodňany, syn **Adam Hajný**
24. 7. **Lucii Formánkové**, Čkyně, syn **Vojtěch Formánek**
26. 7. **Janě Hluší**, Březí, dcera **Viktorie Hluší**
27. 7. **Tereze Zobalové**, Písek, syn **Tobiáš Majdl**
27. 7. **Marii Burgerové**, Nová Ves u Olešníka, dcera **Anežka Burgerová**
28. 7. **Haně Janoutové**, Praha, dcera **Nikola Janoutová**
29. 7. **Lindě Kašparové**, Písek, dcera **Karolína Hanousková**
29. 7. Bc. **Soně Pechlátové Jedličkové**, Paměťice, syn **Jiří Pechlát**
30. 7. **Lucii Houdkové**, Sedlice, dcera **Amálie Hambergerová**
31. 7. **Lucii Kústové**, Písek, syn **Matouš Ševčík**
31. 7. Bc. **Karolině Mašíkové**, Mladotice, dcera **Anna** a syn **Jan Mašíkovi**
31. 7. **Editě Kadlecové**, Vodňany, syn **Jan Kadlec**
31. 7. **Žanetě Semrádové**, Veselí nad Lužnicí, dcera **Juliette Semrádová**

Zemřeli:

Pohřební služba Habich

27. 6. **Daniel Mísař**, Krč, 45 let
28. 6. **Jiří Michálek**, Písek, 90 let
29. 6. **Božena Bělová**, Písek, 78 let
29. 6. **Růžena Hůlová**, Vlastec, 94 let
29. 6. **Jiří Šindelka**, Písek, 93 let
30. 6. **Miluška Petráňová**, Praha, 75 let
1. 7. **Jindřich Černý**, Velké Nepodřice, 70 let
3. 7. **Milan Vokatý**, Milenovice, 67 let
3. 7. **Vlasta Vilimková**, Písek, 90 let
3. 7. **Václav Hubený**, Čičenice, 59 let
4. 7. **Pavel Mošovský**, Písek, 75 let
8. 7. **Marie Fauová**, Ražice, 82 let
10. 7. **Vladimír Trčka**, Písek, 70 let
11. 7. **Miloslav Leitner**, Mirovice, 94 let
12. 7. **Radmila Holubová**, Paseky, 53 let
12. 7. **Karel Koller**, Nový Dvůr, 67 let
12. 7. **Marie Bečvářová**, Písek, 83 let

13. 7. **Miluše Podruhá**, Volary, 90 let
14. 7. **Štěpán Sedlák**, Horosedly, 34 let
14. 7. **Karel Hölzel**, Písek, 85 let
16. 7. **Ludvík Lazecký**, Písek, 79 let
18. 7. **Malvína Toráková**, Písek, 77 let
21. 7. **Jan Zobal**, Písek, 77 let
23. 7. **Jan Veselý**, Písek, 80 let
23. 7. **Jaroslav Novák**, Písek, 85 let
25. 7. **Helena Hroudová**, Protivín, 83 let
28. 7. **Josef Vysokomýtský**, Oslov, 86 let
28. 7. **Štěpánka Skořepová**, Rakovice, 50 let
30. 7. **Miroslav Pichlík**, Písek, 28 let
2. 8. **Václav Ryklík**, Písek, 78 let
3. 8. **Vladimír Fejfar**, Plzeň, 90 let
4. 8. **Ludmila Igazová**, Písek, 85 let
4. 8. **Věra Šťastná**, Stráž nad Nežárkou, 80 let
5. 8. **Valerie Řeháková**, Písek, 99 let
6. 8. **Jiří Catargiu**, Mirovice, 64 let
6. 8. **Marie Sochorová**, Třešně, 76 let

8. 8. **Ladislav Mikeška**, Horosedly, 62 let
8. 8. **Jan Boháč**, Písek, 76 let

Pohřební služba AVE FENIX

29. 6. **Alois Fořt**, Písek, 79 let
2. 7. **Václav Marek**, Drhovle, 82 let
6. 7. **Svatava Vykydalová**, Praha, 90 let
12. 7. Ing. **Emil Chlad**, Strakonice, 80 let
16. 7. **Martin Gocala**, Protivín, 86 let
16. 7. **František Vagner**, Písek, 71 let
16. 7. **Dagmar Wolfová**, Písek, 91 let
16. 7. **Jana Šmídová**, Strakonice, 72 let
17. 7. **Božena Kolářiková**, Písek, 80 let
17. 7. **Jan Kulíř**, Jankov, 78 let
20. 7. **Vladimír Vojtěšek**, Písek, 68 let
23. 7. Ing. **Tomáš Franců**, Písek, 74 let
30. 7. Mgr. **Bohuslav Richter**, Písek, 76 let
3. 8. **Eliška Novotná**, Písek, 93 let
3. 8. RNDr. **Hana Kühnlová**, CSc., Písek, 82 let
3. 8. **Jarmila Chválová**, Písek, 96 let
5. 8. **Emilie Kolářová**, Písek, 84 let

Děšť zkrátil Otavský vodácký půlmaraton

5. ročník Otavského vodáckého půlmaratonu byl z důvodu špatného počasí ukončen v Kestřanech s předání „Metru Platanu“ nejlepší posádce a vyhodnocení nejhezčích plavek. Omlouváme se tímto za případné problémy vzniklé v původně plánovaném cíli na plovárně v Písku.

3. ROČNÍK ŠVEJKOVA VÍKENDU v Písku v sobotu 2. září špatné počasí neohroží, těšíme se na vaši účast! Start pro pěší i cyklisty v 8:30 – 11:30 h. z nádvoří Prácheňského muzea.

Marcel Goetz a Petr Teringl

774 85 84 87
kontakt@hospic-pisek.cz
www.hospic-pisek.cz

Poděkování rodiny Ing. Tomáše Franců

S velkým zármutkem jsme se v pátek 28. července naposledy rozloučili s naším drahým manželem, tatínkem a dědečkem Ing. Tomášem Franců.

Rádi bychom touto cestou poděkovali za hojnou účast během obřadu i za všechny krásné kondolenční listy a slova útěchy.

POHŘEBNÍ SLUŽBA HABICH

Písek, Jeronýmova 312 Tel.: 382 213 541
Písek, Budějovická 436 Tel.: 382 224 477

MOBIL NONSTOP

606 627 983 - 602 553 056

e-mail: habich@habichps.cz

www.pohrebnisluzbapisek.cz

STÁLÁ SLUŽBA 24 hod. SOBOTA, NEDĚLE, SVÁTKY

Nejstarší a největší pohřební služba v Písku
48 let rodinné tradice v oboru pohřebnictví

Jakoukoli inzerci,

poděkování,
reklamní články,
vzpomínky na
zesnulé, vzkazy,
nabídky aj.

v tištěném Píseckém
světě i na webu
www.piseckysvet.cz

domluvíte na tel.
607 777 993

nebo e-mailem:
**inzerce@
piseckysvet.cz**

Pohřební služba Ave Fenix s.r.o.

Písek, Harantova 415

IČO: 11642181, e-mail: avefenixps@seznam.cz,
web: www.psavefenix.cz

Sídlo firmy: Šumavská 614/6 České Budějovice

Nonstop linka: 720 284 921

SUDOKU:

Vaším úkolem je co nejrychleji doplnit tabulku číslicemi 1 až 9 tak, aby se žádná číslice v žádném sloupci, řádku, a ani v jednom z devíti čtverců o hraně 3 čtverečky neopakovala. Vlevo jednodušší, vpravo obtížnější.

			2				1	8
	8	4					9	6
				3	4		7	
	7		1		8	6		
			1	7	2			
4						7		1
8		6	9				4	7
5					7	8		
				8	6		9	2

		3	5	2				
		6					5	2
		8					7	
			4		1	7		
				6	9		8	
6								9
5	7		6					3
	6	9	3		4			
8				5		1		

SOUTĚŽNÍ KŘÍŽOVKA

MEZINÁRODNÍ FOLKLÓRNÍ FESTIVAL se v Písku uskuteční tradičně na konci prázdnin, letos ve dnech 24. – 27. srpna půjde již o 28. setkání. Těšit se můžeme mimo jiné na soubory ze států Tchaj-wan, .../TAJENKA 1-3/ a ... /TAJENKA 4/. Akce tradičně vyvrcholí sobotním galaprogramem „Písek, roztančené město na Otavě“ od 17 hodin v Palackého sadech, kde se představí všechny zúčastněné soubory.

Ze správných řešení zaslaných **DO ČTVRTKA 17. SRPNA** vylosujeme dva výherce knížek z Albatrosu. Řešení pošlete e-mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo SMS: **704 369 155**, nezapomeňte uvést **jméno, adresu a telefon!**

ACHT, YLO, ASKOS, ELAIN, FAMA, KRÉA	ANGL. BLÁZNIVÝ	VOLNĚ (HUDEBNĚ)	SVĚTOZNÁMÁ HOUSLISTKA	ZKR. ATLETICKÉHO KLUBU		CESTA (ZAST)	SPOJENÉ STÁTY	INIC. PROZAIIKA KLIMY	PODPERNÉ	AFRICKÝ OŠTĚP		ESTER KYSELINY OLEJOVÉ	ŽENSKÉ JMÉNO	KÓD JAZYKA ISLANDŠTINY	KÓD NIZOZEMÍ	EINSTEINOVY INICIÁLY
PLANETKA					SEŠLÝ ČLOVĚK						PATŘÍCÍ EMĚ					
JINÝM ZPŮSOBEM					STARORECKÝ DŽBÁN RECKÝ BŮH VÁLKY						ČÁSTI ZASTĚR CITO-SLOVCE VRČENÍ					
PŘEDLOŽKA				DOMÁCKY ALENA ŘÍMSKÁ 6				AMER. FILM. HEREC LEVHART SNĚŽNÝ							ČÁST KOSTELA	ANGL. STARÝ
POPĚVEK			SKŘÍPAVÝ ZVUK VÝTVOR				ŽENSKÉ JMÉNO (27.1.) ZVUK PADAJÍCÍCH KAPEK							SLEPIČÍ SLABIKA ODPLATA		
Tajenka 1					ALŽÍRSKÝ SPISOVATEL ZKR. REZNÁ OCEL						NA DVA STEJNÉ DÍLY ODVOZ					
ŘADOVÁ ČÍSLOVKA				ZBABĚLEC (EXPRES.) ŘÍMSKY 1552				HOVOROVÝ SOUHLAS AVŠAK				ČLEN ANGL. VYSOKÉ ŠLECHTY SPOJKA PODRADÍČÍ				
ANGL. KORMIDLO				OMAMNÉ LÁTKY NÁDRŽE PRO CHOV RYB				ZAVÁŘENINA S KUSY OVOCE OSLEPIT SVĚTLEM							KERAMICKÁ DESTIČKA	SKLADBA PRO 8 NASTROJŮ
	ŽERTOVÁNÍ	ČESKÁ POLITICKÁ STRANA ČISTÍCI PROSTREDEK			HUDEBNÍ NÁSTROJ PLATIDLO THAJSKA		Tajenka 2									
CITO-SLOVCE PODIVU			SOPEČNÉ MAGMA ŘÍMSKY 67				VYSOKÉ KARTY (SLOVENSKY) OZN. DRUHU VLAKU					ÚTOK MĚSÍC JUPITERA				
UDĚLATI POŘÁDEK								KLAMY FR. ŘEKA					STŘEDOVĚKÁ KLATBA ANGLICKY MĚSTO			
Tajenka 3							CINKÁNÍ OBROUBIT								HLE (NÁREČNĚ) ŘÍMSKY 101	
OKR. NÁRODNÍ VÝBOR				AFRICKÝ SĹON ZÁPADO-ČESKÉ MĚSTO			CIZÍ ŽENSKÉ JMÉNO PODNIK V ROŽNOVĚ P. RADHOŠTĚM					KYSELÁ POCHUTINA HEREC				
ČESKÝ PROZAİK				ANGL. PŘIDĚLIT CIZÍ ZKRATKA ČÍSLA							MEZINÁRODNÍ KÓD MALAWI ZJIŠŤOVATI PODÍL ČÍSEL				LIDÉ VĚNUJÍCÍ SE SKAUTINGU	KOPANÁ
	UVÁZANÁ STUŽKA	EL. NABITÁ ČÁSTICE VYSUŠENÁ A KONZERV. MRTVOLA			JEDNOTKA STAŘÍ ZEMĚ ZKR. ČERVENÉHO KŘÍŽE					SPZ DINSLAKEN (NĚMECKO) DRÍVĚJŠÍ DRUH MOUKY				MPZ FINSKA LÍT PŘES CEDNÍK		
ZKR. MILIMETRU			HOSTINEC UKAZOVACÍ ZÁJMENO						Tajenka 4							
AUTOMOBIL					STAROŘÍMSKÝ ÚŘEDNÍK HRANIČNÍ POPLATEK					ANGL. BOUCHNOUT						
SKLOVINA						ÚTVAR NA MĚSÍCI NÁZEV ZNAČKY DUSÍKU						ANGL. SEDADLO SPZ SIENA (ITÁLIE)		PLATIDLO INDIE INIC. HERCE SLOUPA		
LINA							SCHOPNOST PROVÁDĚT ČINNOST									
NIZOZEMSKÁ ŘEKA			VEDOUCÍ STÍNADEL				NĚM. KVĚTEN					ALŽÍR. SÍDLO				